แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์ขั้นพื้นฐาน
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยชุมชน

STUDENT'S MOTIVATION FOR STUDYING IN ELECTRONICS
DIPLOMA PROGRAMS IN MI CHAIN PROVINCE

สุวัฒน์ พงษ์บริบูรณ์
SUWAPHAN PONGBORIBOON

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2545
ISBN 974-9546-27-X

แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น

STUDENT'S MOTIVATION FOR STUDYING IN ELECTRONICS DIPLOMA PROGRAMS IN KHONKAEN PROVINCE

สุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์

SUWAPHAN PONGBORIBOON

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2545

ISBN 974-9546-27-X

STUDENT'S MOTIVATION FOR STUDYING IN ELECTRONICS DIPLOMA PROGRAMS IN KHONKAEN PROVINCE

SUWAPHAN PONGBORIBOON

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT

OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF

MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2002

ISBN 974-9546-27-X

COPYRIGHT 2002

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น
นักศึกษา	นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์
รหัสประจำตัว	39064142
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2545
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร ไชยะ
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.คทา ชื่นตา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ในด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 202 คน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้ง 4 ด้าน พบว่า

1. ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ข้อที่เป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมากและอยู่ในลำดับสูงสุดของด้านนี้คือ การเรียนในวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา

2. ลักษณะงานและความก้าวหน้า ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ข้อที่เป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือสาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ต้องการสร้างสรรค์ แสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ

3. เกียรติยศชื่อเสียง ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ข้อที่เป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือเกียรติยศชื่อเสียงของสถาบัน

4. บุคคลที่เกี่ยวข้อง ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ข้อที่เป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้วยตนเอง

ผลการวิจัยพอสรุปได้ว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก

Thesis Title	Student's Motivation For Studying in Electronics Diploma Programs in Khonkaen Province
Student	Mrs. Suwaphan Pongboriboon
Student ID.	39064142
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2002
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Somporn Chiya
Thesis Co-advisor	Dr. Kata Chuenta

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the motivation of the students towards the following aspects : Interests and Personal Reasons, Work Type and Progressiveness, Prestige and Reputation, Concerned Persons. The samples of this study were 202 students.

The following finding emerged :

According to the four aspects of causes of the student's motivation; the result revealed as follow :

1. Interests and Personal Reasons. The mean was at the high level and selected most. The students can be learn to higher and more than Electronics Diploma Programs.

2. Work Type and Progressiveness. The mean was at the high level and selected most the Electronics Diploma Programs. The students would like to be upgrade their knowledge and new technologies.

3. Prestige and Reputation. The mean was at the high level and the most selected item was the prestige and reputation of their institute.

4. Concerned persons. The mean was also at the high level. The students made their own decisions were most.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือ ให้แนวคิด ตรวจสอบความถูกต้องต่างๆ ในเนื้อหาและให้คำปรึกษาเป็นอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร ไชยะ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และดร.คทา ชื่นตา อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์ อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย ดร.มาลัย จีรวัฒนเกษตร์ และ ดร.ฉันทนา โหมดมณี ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบเครื่องมือ เก็บแบบสอบถามและการทดลองเครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....I

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....II

กิตติกรรมประกาศ.....III

สารบัญ.....IV

สารบัญตาราง.....VI

บทที่ 1 บทนำ.....1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....1

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....3

1.3 ทฤษฎีหรือกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....3

1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....4

1.5 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์.....5

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....5

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....7

2.1 ประวัติสถานศึกษา.....7

2.2 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ.....10

2.3 แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา.....17

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....22

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....22

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....22

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ.....23

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....23

3.3 การเก็บรวมรวมข้อมูล.....24

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....25

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....26

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....27

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....53

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....53

5.2 วิธีการดำเนินการวิจัย.....53

5.3 สรุปผลการวิจัย.....54

5.4 อภิปรายผลการวิจัย.....59

5.5 ข้อเสนอแนะ.....70

บรรณานุกรม.....76

ภาคผนวก.....80

ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....81

ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....94

ประวัติผู้เขียน.....103

สารบัญตาราง

ตารางที่ หน้า

4.1 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม.....28

4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับ ปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น.....29

4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่นด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว.....30

4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่นด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า. 31

4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่นด้านเกียรติยศชื่อเสียง.....32

4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....33

4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา โดยภาพรวม และรายด้าน.....34

4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว.....36

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่นด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว.....38

4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า.....40

4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่นด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า.....42

4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น ด้านเกียรติยศชื่อเสียง.....44

4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่นด้านเกียรติยศชื่อเสียง.....45

4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....46

4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่นจำแนกตามสถานศึกษา คือ วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....48

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาการศึกษาในระยะเวลาที่ผ่านมา ในช่วงเวลาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 3539) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พบว่าประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านปริมาณ ยังคงมีปัญหาอยู่หลายประการ เช่นการกระจายโอกาส การสร้างความเสมอภาคและการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา บทบาทการศึกษาในช่วงเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540 - 2544) ซึ่งได้ทวีความสำคัญเพิ่มขึ้น เพราะมีปัจจัยและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ มากมายในยุคโลกาภิวัฒน์ ฉะนั้นการวางแผนการพัฒนาการศึกษาต้องอาศัยการมองวิสัยทัศน์ของคนไทย และสังคมไทยจากฐานการศึกษา การวิเคราะห์กระแสโลกาภิวัฒน์ และสิ่งแวดล้อมต่างๆ ซึ่งต่างก็มีผลกระทบต่อกันและกัน โดยอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่าย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 2)

กรมอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานทางการศึกษา ของทางราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบผลิตกำลังคนในสาขาวิชาชีพต่างๆ ระดับกลางเข้าสู่ตลาดแรงงาน จึงต้องมีการปรับปรุงแผนให้เข้ากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอย่างต่อเนื่อง และทันต่อความต้องการ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ต้องมีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่เป็นอย่างดี ในด้านการผลิตกำลังคน จึงมีความจำเป็นต้องตรวจสอบศักยภาพที่มีอยู่ทุกสาขา ว่าจะต้องผลิตเพิ่มขึ้นอย่างไร และในอนาคตนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งจะขยายเวลาเรียนขึ้นอีก 3 ปี จำนวนผู้จบการศึกษาจะเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัว กรมอาชีวศึกษา จะดำเนินการอย่างไร เพราะนักเรียนเหล่านี้จะมาศึกษาต่อยังสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา (จรูญ ชูลาภ. 2540 : 2ก)

การจัดอาชีวศึกษาเป็นการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับช่างกึ่งฝีมือ ช่างฝีมือ ช่างเทคนิค ตลอดจนการให้บริการฝึกวิชาชีพระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไปให้มีสัดส่วนเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ขอนแก่นเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่จังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางทางด้านอุตสาหกรรม ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ได้กำหนดให้เป็นหนึ่งในเก้าจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งอุตสาหกรรมต่างๆ มีจำนวนมากมาย มีทั้งโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและการขนส่ง เป็นศูนย์กลางการเงินและการธนาคาร อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางทางด้านการศึกษาและ

วิจัยด้วย จังหวัดขอนแก่น มีระดับการศึกษาตั้งแต่อนุบาลจนถึงปริญญาเอก มีโรงเรียนระดับประถมและมัธยม, วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ด้านการศึกษาวิชาชีพ มีสถานศึกษาที่เป็นของรัฐบาลและเอกชน ซึ่งจัดการศึกษาวิชาชีพในระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป สาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม และสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น และวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สถานศึกษาภาครัฐบาลในจังหวัดขอนแก่น ที่มีการศึกษาวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คือ วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ส่วนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น นั้น มีการศึกษาวิชาชีพ ตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จนถึงระดับปริญญาตรี ซึ่งมีข้อมูลจากงานทะเบียนนักเรียนนักศึกษาทั้งสองสถาบันว่า มีจำนวนผู้มีจำนวนผู้มาสมัครสอบระดับ ปวส. ทั้งสามสาขาของวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 ถึงปีการศึกษา 2542 ดังนี้คือ สาขาอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น มีจำนวน 212, 151, 224, 150 และ 160 คน วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น มีจำนวน 111, 83, 88, 115 และ 120 คน สาขาอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น มีจำนวน 191, 154, 129, 160 และ 155 คน และสาขาอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น มีจำนวน 115, 81, 118 คน แต่ในปีการศึกษา 2541 นี้ วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ได้งดรับสาขาอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร และเปิดรับนักศึกษาสาขาเทคโนโลยีโทรคมนาคม มีจำนวนผู้มาสมัครสอบ จำนวน 100 คน ส่วนจำนวนนักศึกษาที่ทั้งสองสถาบันรับ ได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 ถึงปีการศึกษา 2542 มีดังนี้คือ สาขาอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป มีจำนวน 70, 60, 60, 58 และ 54 คน สาขาอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีจำนวนเท่ากันคือ 70, 60, 60, 62 และ 50 คน สาขาอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น มีจำนวน 80, 80, 80, 81 และ 51 คน สาขาอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น มีจำนวน 68, 80, 83 คน และปีการศึกษา 2541 เปิดรับนักศึกษาสาขาเทคโนโลยีโทรคมนาคมได้จำนวน 72 คน ปี 2542 รับได้ 47 คน (วิทยา ศรีชูเปี่ยม.2538-2542) และวัชร ไกรสิทธุ์.2538-2542)

จากการศึกษาข้อมูล 5 ปี ที่ผ่านมาพบว่า จำนวนผู้มาสมัครสอบในสาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไปที่วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ในปีการศึกษา 2539 และ 2540 มีแนวโน้มลดลงต่ำกว่าปีการศึกษา 2538 แต่กลับมีจำนวนเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2541, 2542 และจำนวนผู้ที่มาสมัครสอบที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ในปีการศึกษา 2539 มีจำนวนลดลงต่ำกว่าปีการศึกษา 2538 เช่นกัน ในปีการศึกษา 2540 มีจำนวนเพิ่มขึ้น แต่ในปีการศึกษา 2541 และ 2542 กลับมีจำนวนลดลง ส่วนจำนวนผู้มาสมัครสอบในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร ที่วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ในปีการศึกษา 2539 มีจำนวนลดลงต่ำกว่าปีการศึกษา 2538 และในปีการศึกษา 2540 กลับมีจำนวนเพิ่มใกล้เคียงกับปีการศึกษา 2538 ในปีการศึกษา 2541 ที่วิทยาลัยเทคนิค

ขอนแก่น มีผู้มาสมัครสอบในสาขาเทคโนโลยีโทรคมนาคมเป็นจำนวน 100 คน ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าสาขาอิเล็กทรอนิกส์สื่อสารในปีการศึกษา 2540 และจะเห็นได้ว่ามีจำนวนผู้มาสมัครสอบลดลงบ้าง เพิ่มขึ้นบ้าง และมีสัดส่วนต่างกันเมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษาที่สถานศึกษาทั้งสองรับได้ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและตอบสนองของนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางด้านอาชีวศึกษา ผู้วิจัยเป็นครูสอนอยู่ในวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น สาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม คณะวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ทำหน้าที่พิเศษเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความประสงค์จะศึกษา แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น ว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใด และมีแรงจูงใจอะไรในการเข้าศึกษาต่อ การวิจัยเรื่องนี้ยังไม่มีใครทำมาก่อน และผู้วิจัยเห็นว่าผลของการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่สำคัญ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผน และพัฒนาการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในสถานศึกษาภาครัฐบาลในจังหวัดขอนแก่นต่อไป จึงมีความสนใจทำการวิจัยครั้งนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ปีการศึกษา 2542 ในจังหวัดขอนแก่น 4 ด้าน คือ

1. ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว
2. ลักษณะงานและความก้าวหน้า
3. เกียรติยศชื่อเสียง
4. บุคคลที่เกี่ยวข้อง

1.3 ทฤษฎีหรือกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวความคิดที่ใช้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่นนี้ ผู้วิจัยได้ยึดแนวกรอบความคิดในการวิจัยของ ระเบียบ อรชร (2537 : 10) เรื่องมูลเหตุจูงใจในการศึกษาวิชาคหกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น กรมอาชีวศึกษา ซึ่งตัวแปรที่ใช้คือ ความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ลักษณะของงานและความก้าวหน้า เกียรติยศชื่อเสียง ความจำเป็นบางประการ บุคคลที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวความคิด

ในการวิจัยของ ดาว สมศรีโหน่ง (2540 : 6) เรื่องการศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา คือความถนัด ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ลักษณะของงาน ความก้าวหน้า เกียรติยศชื่อเสียง การเงิน เศรษฐกิจ บุคคลที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาพบว่ามีความคล้ายคลึงกันอยู่หลายประการ และน่าจะเป็นแรงจูงใจที่นักศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบแนวความคิด ในการวิจัยดังนี้

1. ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว
2. ลักษณะของงานและความก้าวหน้า
3. เกียรติยศชื่อเสียง
4. บุคคลที่เกี่ยวข้อง

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาแรงจูงใจที่นักศึกษา เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ปีการศึกษา 2542 ในจังหวัดขอนแก่นเฉพาะสถานศึกษาภาครัฐบาล จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า ด้าน เกียรติยศชื่อเสียง และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2542 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่นของภาครัฐบาล จำนวน 2 สถานศึกษา คือ

1. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น
   จำนวน 104 คน
2. วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น
   จำนวน 98 คน
   รวม 202 คน

กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

1.4.2 ตัวแปรที่จะศึกษา

1.4.2.1 ตัวแปรต้น (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่

1) สถานศึกษา

1.1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น

1.2 วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

1.4.2.2 ตัวแปรตามที่จะศึกษา ได้แก่

แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น ใน 4 ด้าน คือ

1. ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว
2. ลักษณะของงานและความก้าวหน้า
3. เกียรติยศชื่อเสียง
4. บุคคลที่เกี่ยวข้อง

1.5 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาแรงจูงใจที่นักเรียนศึกษาต่อใน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในสถานศึกษาของรัฐบาล ซึ่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่นเท่านั้น

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้คำนิยามศัพท์ ดังนี้

1. สถานศึกษารัฐบาล หมายถึง โรงเรียนหรือวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาของรัฐบาลที่เปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ของกระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น และวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

2. สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป อิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร และเทคโนโลยีโทรคมนาคม

3. นักศึกษา หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ในสถานศึกษาของรัฐบาล ในจังหวัดขอนแก่น

4. แรงจูงใจ หมายถึง วิธีการ ความพยายาม หรือสิ่งต่างๆ ที่ทำให้หรือชักนำให้นักเรียนเลือกที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป อิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร และเทคโนโลยีโทรคมนาคม ในสถานศึกษาของรัฐบาล ในจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ลักษณะของงานและความก้าวหน้า เกียรติยศชื่อเสียง และบุคคลที่เกี่ยวข้อง

แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น 4 ด้าน คือ

4.1 ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว หมายถึง สิ่งที่นักเรียนยอมรับ ว่ามีอิทธิพล ทำให้เข้าศึกษาต่อ เป็นแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเกิดจากการเอาใจใส่ต่อสิ่งที่ปฏิบัติอย่างแท้จริง และเป็นเหตุผลส่วนตัวที่เกิดจากความรู้สึกนึกคิด และความเชื่อของนักเรียน

4.2 ลักษณะของงานและความก้าวหน้า หมายถึง สิ่งที่แสดงถึงความเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น ความเจริญงอกงาม หลังจากที่ได้ลงมือปฏิบัติหรือกระทำไปแล้ว เช่น มีความรู้มากขึ้น, มีทักษะมากขึ้น มีความเป็นอยู่ดีขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น

4.3 เกียรติยศชื่อเสียง หมายถึง การได้รับการยกย่อง นับถือ ทำให้เป็นที่ รู้จัก การได้รับการยอมรับจากสังคม

4.4 บุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ครู-อาจารย์ นักแนะแนว และบุคคลอื่นๆ ที่เป็นสาเหตุ ทำให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อ

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมทฤษฎีหลักการ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1 ประวัติสถานศึกษา

2.2 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ

2.3 แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา

2.1 ประวัติสถานศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น

ประวัติความเป็นมา คณะกรรมการจัดทำคู่มือนักศึกษา (2544 : 9) กล่าวไว้ดังนี้

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญทางการศึกษาในทุกภาคของประเทศ ฉะนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการศึกษาทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้าน การศึกษาและฝึกอบรมช่างที่ดีทั้งระดับช่างฝีมือและช่างเทคนิค รัฐบาลจึงได้ตั้งวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่นขึ้น ด้วยความร่วมมือจากรัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2506 โดยอยู่ในสังกัดกองโรงเรียนพาณิชย์และอุตสาหกรรม กรมอาชีวศึกษา จัดตั้งขึ้นในสถานที่ซึ่งเป็นสถานที่สาธารณะ ณ ตำบลพระลับ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ซื้อเพิ่มเติมโดยเงินงบประมาณ 20 ไร่ รวมเป็น 56 ไร่ ปี 2525 ได้ที่ดินจากโรงเรียนบ้านหนองใหญ่อีก 16 ไร่ รวมเป็น 72 ไร่ (โดยกรมอาชีวศึกษาได้จัดหาที่ดินชดเชยให้แก่ ร.ร. บ้านหนองใหญ่ ในบริเวณใกล้เคียงกัน) ปี 2519 ได้งบประมาณซื้อที่ดินหลังวิทยาลัยฯ เพิ่มเติมอีก 29 ไร่ รวมเป็นเนื้อที่ปัจจุบัน101 ไร่ สำหรับความร่วมมือ และความช่วยเหลือจากรัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันนั้นสิ้นสุดลงแล้วเมื่อมีนาคม 2518 แต่ทางรัฐบาลเยอรมันก็ยังให้ความช่วยเหลือจัดหาครุภัณฑ์และอุปกรณ์ บางชนิดสำหรับเครื่องจักรตามโรงงานต่าง ๆ เพิ่มเติม และยังได้ให้ทุนส่งอาจารย์ นักเรียนไปฝึกอบรมและศึกษาต่อ ณ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันเป็นจำนวนพอควร เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2519 วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ได้รวมเข้ากับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น และเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2531 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้รับพระราชทานนามเป็น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปัจจุบันจึงใช้ชื่อว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น”

นอกจากนี้ในระหว่างปี 2526-2529 ทางวิทยาลัยยังได้รับโครงการเงินกู้ระหว่างรัฐบาลไทยกับ Asian Development Bank (ADB) ซึ่งทำให้ได้รับงบประมาณสนับสนุนในด้านเครื่องมือครุภัณฑ์ต่าง ๆ ตลอดจนการส่งครู-อาจารย์ไปอบรมศึกษาดูงานเกือบทุกแผนกวิชาช่าง ยกเว้นแผนกวิชาช่างเครื่องกลเกษตร แผนกวิชาช่างโยธา และแผนกวิชาช่างบริหารธุรกิจ และในปี 2542-2546 ได้รับโครงการเงินกู้จากธนาคารโลก (World Bank) คือโครงการ Loaning Project ให้กับแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร แผนกวิชาช่างเทคนิคคอมพิวเตอร์ แผนกวิชาช่างยนต์ แผนกวิชาช่างวิทยบริการ และศูนย์บริการเครื่องเย็น ทำให้แผนกดังกล่าวได้รับการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือ ครุภัณฑ์ และส่งครู-อาจารย์ไปอบรมศึกษาดูงานที่ประเทศเยอรมัน

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่นได้รับใบรับรองระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 9002 จากสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2544 และมีผลถึงวันที่ 14 ธันวาคม 2546 สำหรับขอบข่ายการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรีทุกสาขารวมทั้งการบริหารงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ การบริการวิชาการแก่สังคม และการบริหารการจัดการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน

วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

ประวัติความเป็นมา (คณะกรรมการจัดทำคู่มือการจัดการศึกษาของนักศึกษา. 2544 : 7-8)

วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2480 เดิมชื่อ โรงเรียนประถมอาชีพช่างไม้ โดยมีประวัติความเป็นมาดังนี้

พ.ศ. 2480	กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศจัดตั้งโรงเรียนประถมอาชีพช่างไม้รับผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้าเรียนวิชาช่างไม้ หลักสูตร 2 ปี เริ่มเปิดทำการสอนตั้งแต่ วันที่ 18 เมษายน 2480 โดยใช้สถานที่ ที่ทำการประมงจังหวัดขอนแก่นในปัจจุบัน เป็นสถานที่ทำการสอน มีนักเรียน 52 คน ครู 3 คน
พ.ศ. 2481	กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้เปลี่ยนหลักสูตรเป็น 3 ปีและย้ายมาตั้งที่เส้นทางขอนแก่น-ยางตลาด เนื้อที่ 19 ไร่
พ.ศ. 2482	เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “โรงเรียนอาชีพช่างไม้” ใช้หลักสูตร 3 ปี รับผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้าเรียน
พ.ศ. 2486	ได้เปิดทำการสอนวิชา ระดับชั้น ม. 1 พิเศษให้แก่นักเรียนเมื่อจบแล้วสามารถเป็นครูประชาบาลได้ด้วย
พ.ศ. 2492	เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็น “ โรงเรียนช่างไม้ขอนแก่น” และเรียกระดับชั้นเรียนเป็นอาชีวศึกษาชั้นต้น จบแล้วต่ออาชีพชั้นกลางอีก 3 ปี
พ.ศ. 2495	เริ่มรับผู้จบชั้น ม.3 เข้าเรียนในชั้นอาชีวศึกษาตอนปลาย

พ.ศ. 2499 ยกเลิกการรับนักเรียนชั้น ป.4 เข้าเรียน โดยรับเฉพาะผู้จบ ม.3 เท่านั้น เข้าเรียนอาชีวศึกษาตอนปลาย จบแล้วเรียนอาชีวศึกษาชั้นสูงอีก 3 ปี และในช่วงนี้ก็รับสมัครผู้จบ ม. 6 เข้าเรียนในระดับอาชีวศึกษาชั้นสูงด้วย

พ.ศ. 2503 กรมอาชีวศึกษาเปลี่ยนฐานะจากโรงเรียนช่างไม้ขอนแก่นเป็น "โรงเรียนการช่างขอนแก่น" ยังคงเปิดการสอนหลักสูตรอาชีวศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาชั้นสูง

พ.ศ. 2504 ขยายหลักสูตรให้มีระดับสูงขึ้น โดยรับนักเรียนที่สำเร็จประโยคอาชีวศึกษาตอนปลายหรือสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าเรียนต่อ 3 ปี สำเร็จแล้วได้วุฒิประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง

พ.ศ. 2506 กรมอาชีวศึกษาได้ปรับปรุงโรงเรียนการช่างขอนแก่น ให้เข้าอยู่ในโครงการ SEATO คือโครงการ Skilled Labor Project โดยได้รับเงินจากโครงการมาทำการปรับปรุงโรงงานใหม่เพื่อเตรียมติดตั้งเครื่องจักรเครื่องมือได้เปิดสอนแผนกช่างก่อสร้าง

พ.ศ. 2507 เปิดสอนแผนกช่างยนต์, ช่างกลโรงงาน, ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น และช่างไฟฟ้า

พ.ศ. 2513 เปิดสอนแผนกช่างวิทยุ-โทรคมนาคม เพิ่มขึ้นอีก 1 แผนก

พ.ศ. 2519 กรมอาชีวศึกษาประกาศยกฐานะโรงเรียนการช่างขอนแก่นและโรงเรียนการช่างสตรีขอนแก่นรวมเป็น "วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น" โดยให้โรงเรียนการช่างขอนแก่นเป็น วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่นวิทยาเขต 1 และโรงเรียนการช่างสตรีขอนแก่นเป็น วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่นวิทยาเขต 2

พ.ศ. 2520 ขยายหลักสูตรให้มีระดับสูงขึ้น โดยรับนักเรียนที่สำเร็จประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูงเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

พ.ศ. 2522 กรมอาชีวศึกษาประกาศเปลี่ยนฐานะจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาเขต 1 เป็นวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

พ.ศ. 2524 เพิ่มหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค โดยเปิดสอนแผนกวิชาเทคนิควิศวกรรมสำรวจ เพิ่มขึ้น 1 สาขา โดยรับจาก นักเรียนที่จบจาก ม.ศ. 5 เข้าศึกษาต่ออีก 2 ปี

พ.ศ. 2527 เปิด ปวส. ช่างไฟฟ้า, ช่างเทคนิคอุตสาหกรรม, ปวท. โยธา, ปวท. เทคนิควิศวกรรมโยธา, ปวท. เทคนิคเครื่องเย็นและปรับอากาศ, ปวท. เทคนิคเขียนแบบวิศวกรรมเครื่องกล

พ.ศ. 2531 เปิดสอนระดับ ปวช. เพิ่ม คือ สาขาวิชาช่างเขียนแบบเครื่องกล

พ.ศ. 2532 เปิดสอนระดับ ปวส. เพิ่ม สาขาวิชาช่างยนต์, สาขาวิชาช่างเทคนิคการผลิต

พ.ศ. 2534 เปิดสอนระดับ ปวส. เพิ่ม สาขาวิชาช่างเขียนแบบเครื่องกล

พ.ศ. 2535 เปิดสอนระดับ ปวส. เพิ่ม 1 ห้อง สาขาวิชาช่างงานการทำความเย็นและปรับอากาศ

พ.ศ. 2536 เปิดสอนระดับ ปวส. เพิ่มอีก คือสาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะและสาขาวิชาช่างก่อสร้าง

พ.ศ. 2537 เปิดสอนระดับ ปวส. สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร

พ.ศ. 2537 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ได้รับความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทย-แคนาดา คือโครงการ DOVE-SAIT Telecommunication Training Linkage Project โดยจัดซื้อเครื่องมือ ครุภัณฑ์และจัดส่งครูอาจารย์ไปอบรมศึกษาดูงานจำนวน 4 คน ที่ประเทศแคนาดา เพื่อเปิดสอนหลักสูตร ปวส. เทคโนโลยี โทรคมนาคม

พ.ศ. 2538 เปิดสอนระดับ ปวช. ระบบทวิภาคี คือ สาขาวิชาช่างยนต์, สาขาวิชาช่างกลโรงงาน, สาขาวิชาช่างก่อสร้าง, และสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ

พ.ศ. 2539 เปิดสอนระดับ ปวช. ระบบทวิภาคี เพิ่มอีก คือ สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาช่างไฟฟ้า

พ.ศ. 2540 เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวช. ภาคสมทบ และรับนักเรียนที่จบ ม. 6 เข้าศึกษาต่อระดับ ปวส. ยกเลิกหลักสูตร ปวส. สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร

พ.ศ. 2541 เปิดสอนระดับ ปวส. แผนกวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม

พ.ศ. 2543 เปิดสอนระดับ ปวส. ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

2.2 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ

S.L. Holland (1957 : 112-119) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเลือกอาชีพ ว่าบุคคลจะเลือกอาชีพตามลักษณะบุคลิกภาพของตน ซึ่งได้แบ่งตามหลักการเลือกอาชีพไว้ 4 ประการ คือ

1. อาชีพเป็นเครื่องมือชี้บุคลิกภาพของบุคคล การที่บุคคลเลือกอาชีพใด ก็แสดงว่าบุคลิกภาพไปในทิศทางนั้น

2. คนทุกคนมีแนวคิด และจินตนาการเกี่ยวกับอาชีพ ซึ่งบางครั้งอาจจะไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของอาชีพนั้นๆ ก็ตาม แนวคิดดังกล่าว จะมีผลต่อการเลือกอาชีพของบุคคล เช่น บางคนอยากเลือกทำงานธนาคาร เพราะเข้าใจว่าจะได้ทำงานสบาย งานเบา ได้แต่งตัวโก้สวย แต่โดยข้อเท็จจริง งานดังกล่าวต้องรับผิดชอบทั้งเงินและงานอื่นๆ

3. บุคคลเลือกอาชีพคล้ายคลึงกัน จะมีบุคลิกภาพคล้ายคลึงกันด้วย เช่น การตอบสนองหรือวิธีการในการแก้ไขปัญหาคล้ายกัน ทำให้เกิดบุคลิกภาพทางอาชีพขึ้น

4. บุคคลเลือกอาชีพตรงตามบุคลิกภาพของเขา จะทำให้เกิดความพึงพอใจ และถ้าสิ่งแวดล้อมทางอาชีพ สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ก็จะยิ่งทำให้เกิดความพึงพอใจมากยิ่งขึ้น

จากหลักการเลือกอาชีพ ดังกล่าว Holland ได้จัดกลุ่มอาชีพตามบุคลิกภาพของบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ออกเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

1. บุคคลที่มีบุคลิกภาพ ประเภท Realistic

เป็นบุคคลที่สนใจงานที่เป็นรูปธรรม ชอบทำงานกลางแจ้ง งานที่ใช้ทักษะเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องจักรและมีความสามารถทางด้านช่าง เช่น อิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า งานทางช่างเทคนิค แต่ไม่ชอบการเข้าสังคม หลีกเลี่ยงการทำงานกับคนหมู่มาก ไม่ชอบเป็นจุดสนใจของผู้อื่น

บุคลิกโดยทั่ว เป็นคนขี้อาย ชอบเก็บตัว มัธยัสถ์ เป็นคนเปิดเผย จริงจัง ทำงานเสมอต้นเสมอปลาย

อาชีพที่เหมาะสมสำหรับคนในกลุ่มนี้ ได้แก่ อาชีพ กลุ่มวิศวกรรม ช่างเทคนิคต่างๆ อาชีพทางเกษตร ป่าไม้ ประมง ช่างตัดเสื้อ หรือนักเดินเรือ

สิ่งแวดล้อมที่ต้องการ ทักษะในการใช้เครื่องจักรกล การเคลื่อนไหวร่างกาย และงานที่เป็นรูปธรรม

2. บุคคลมีบุคลิกภาพ ประเภท Investigative

บุคคลกลุ่มนี้สนใจงานด้านการสังเกต วิเคราะห์ ความคิดอ่านที่มีเหตุผล เช่น งานทางวิชาการ งานทางด้านวิทยาศาสตร์ การทดลอง

บุคลิกภาพทั่วๆ ไป มีความเชื่อมั่น และมีความคิดของตนเอง ชอบวิจารณ์ ชอบใฝ่หาความรู้ เฉลียวฉลาด รักอิสระ และมักชอบหลีกเลี่ยงกิจกรรมทางสังคม

อาชีพสำหรับคนในกลุ่มนี้ คือ อาชีพทางวิชาการทุกแขนง นักวิทยาศาสตร์ แพทย์ นักเศรษฐศาสตร์ นักอุตุนิยมวิทยา นักธรณีวิทยา เป็นต้น

สิ่งแวดล้อมที่ต้องการ การสังเกต การใช้ความคิด งานด้านวิทยาศาสตร์

3. บุคคลที่บุคลิกภาพ ประเภท Artistic

ผู้สนใจอาชีพประเภทนี้ เป็นผู้ที่ชอบทางด้านนามธรรม ชอบความเป็นอิสระ ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการทางด้านศิลปะ ไม่ชอบงานที่เป็นระเบียบแบบแผน หลีกเลี่ยงงานประเภทเป็นรูปธรรม มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความถนัดทางภาษา วรรณคดีมากกว่าทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์

บุคลิกภาพทั่วๆ ไป เป็นคนจิตใจอ่อนไหว มีความรู้สึกรุนแรง มีความเฟ้อฝัน เจ้าอารมณ์ ไม่มีระเบียบ มีความริเริ่ม

อาชีพของคนในกลุ่มนี้ งานทางด้านศิลปะ งานแสดง นักเขียน นักออกแบบ นักแต่งบทละคร นางแบบ

สิ่งแวดล้อมที่ต้องการ ความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ความเป็นอิสระ

4. บุคคลที่มีบุคลิกภาพ ประเภท Social

บุคคลกลุ่มนี้มีทักษะทางด้านสังคมดี ชอบติดต่อกับผู้อื่น สนใจที่จะให้ความรู้ ฝึกหัดอบรม และพัฒนาสั่งสอนผู้อื่น ชอบกิจกรรมลักษณะบริการชุมชน ทำให้กับสังคม

บุคลิกภาพทั่วไป เป็นผู้ที่มีไมตรีจิต ชอบช่วยเหลือผู้อื่น จูงใจผู้อื่นได้ดี มีทักษะในการเข้ากับคน มีความรับผิดชอบ เป็นผู้มีมนุษย์สัมพันธ์ดี

อาชีพของคนในกลุ่มนี้ ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ครูอาจารย์ผู้จัดการ พนักงานต้อนรับ ตัวแทนทางธุรกิจ นักแนะแนวและจิตวิทยา

สิ่งแวดล้อมที่ต้องการ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ช่วยเหลือและบริการผู้อื่น

5. บุคคลที่มีบุคลิกภาพ ประเภท Enterprising

บุคคลในกลุ่มนี้ ชอบกิจกรรมเกี่ยวข้องกับงานด้านเศรษฐกิจ ชอบเสี่ยง ชอบแสดงออก มีความกระตือรือร้น มีแรงกระตุ้นในการทำงานสูง ไม่ชอบงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านวิทยาศาสตร์หรือทางเทคนิค

บุคลิกภาพทั่วๆ ไป เข้าสังคมได้ดี มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มีความทะเยอทะยาน มีความสนใจทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ เปิดเผย ช่างพูด มีความสามารถในการควบคุมดูแล และการวางแผน

อาชีพ ในกลุ่มนี้ การค้าขาย นายหน้า งานธนาคาร ผู้จัดการร้าน ทนายความ โฆษก นักแสดง พนักงานขายสินค้า

สิ่งแวดล้อมที่ต้องการ คือ ได้ใช้ทักษะด้านการพูด ชักจูงโน้มน้าว งานเกี่ยวกับ การควบคุม วางแผน การจัดการ

6. บุคคลที่มีบุคลิกภาพ ประเภท Conventional

เป็นบุคคลที่สนใจกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม ความเป็นระเบียบ และกิจกรรมที่ยอมรับของสังคม ยึดถือเป็นแบบอย่างตามประเพณี ชอบทำงานตามแบบอย่างมากกว่าการริเริ่มด้วยตนเอง

บุคลิกภาพทั่วๆ ไป ชอบอนุรักษ์นิยม มีความเยือกเย็น อ่อนน้อม เรียบร้อย คล่องแคล่ว เจ้าระเบียบ ไม่ค่อยยืดหยุ่น ขาดจินตนาการ ชอบเลียนแบบ

อาชีพในกลุ่มนี้ คือ งานสำนักงาน งานบัญชี เลขานุการ เสมียนฝ่ายบุคคล พนักงานรับจ่ายเงิน พนักงานพิมพ์ดีด เสมียนโต้ตอบจดหมาย

บุคคลที่ทำงานในกลุ่มอาชีพเดียวกัน มักมีบุคลิกภาพใกล้เคียงกัน บุคคลจะพึงพอใจในการทำงานกับลักษณะงานสิ่งแวดล้อมของงานที่ใกล้เคียงกับบุคลิกภาพของตนเอง

ทฤษฎีของ A.H. Maslow (อ้างใน ระเบียบ อรชร. 2537 : 37) เรื่องจัดลำดับความต้องการ (Hierachy of Needs) ซึ่งได้จัดลำดับความต้องการออกเป็น 5 ขั้น

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs)

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs)

ขั้นที่ 3 ความต้องการเข้าพวกเข้าหมู่ (Belongingness)

ขั้นที่ 4 ความต้องการการยกย่องนับถือ (Esteem Needs)

ขั้นที่ 5 ความเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ (Self Actualization)

ความต้องการของมนุษย์ จะเริ่มจากขั้นที่ 1 เมื่อได้รับการตอบสนอง ก็จะขึ้นเป็นขั้นที่ 2,3,4 และ 5 ตามลำดับ

ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของ Williamson (อ้างใน ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.2529 : 66-67) ซึ่งได้กล่าวถึงการเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลว่าจะเลือกอาชีพโดยพิจารณาลักษณะของอาชีพเพื่อประกอบการพิจารณาลักษณะของตนเองพร้อมทั้งจะพิจารณาลักษณะของตลาดแรงงาน เวลา และทุนทรัพย์ที่จะใช้ในการเตรียมตัวประกอบอาชีพและทฤษฎีนี้ได้กล่าวว่า แต่ละบุคคลประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญหลายประการเช่น ความสามารถความถนัด ความสนใจ ความต้องการ เชาว์ปัญญา ค่านิยม และบุคลิกภาพ

ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ

Eli Ginzberg (อ้างในระเบียบ อรชร. 2537 : 41-43) ได้กล่าวถึงความสนใจในการเลือกอาชีพของคน ออกเป็นช่วงๆ ของอายุ โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

1. ระยะเพ้อฝัน (Fantasy Period)

เป็นช่วงอายุอยู่ในวัยเด็กก่อนอายุ 11 ปี เด็กจะนึกถึงและชอบอาชีพตามที่เห็น ความคิดทางด้านอาชีพ เกิดจากอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวจากพ่อแม่ ญาติ พี่น้อง ครู โทรทัศน์ ภาพยนต์ เช่น เด็กอยากเป็นแพทย์ พยาบาล ตำรวจ ทหาร โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม หรือความสามารถของตนเอง เพียงแต่คิดฝันตามสิ่งแวดล้อมและสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว

2. ระยะการเปลี่ยนแปลง (Tentative Period)

เป็นระยะที่เลือกอาชีพโดยไม่ได้ตกลงใจแน่นอน เพราะพิจารณาองค์ประกอบเพียง บางส่วน ไม่ได้ดูในรายละเอียด เช่น อาจจะพิจารณาความสนใจ ความถนัด ความคิด ความเชื่อของตนเอง การที่เด็กอยากจะเป็นนักวิทยาศาสตร์ และมีคะแนนวิชาในกลุ่มวิทยาศาสตร์ดี แต่ไม่ได้พิจารณาถึงวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในสายวิทยาศาสตร์ หรือบางครั้งเด็กเลือกอาชีพตามค่านิยม เช่น อยากเป็นแพทย์ เพราะมีรายได้ดี มีเกียรติ หรือเพราะชอบช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่ได้พิจารณาถึงความสามารถ หรือสุขภาพของตนเอง ทั้งสองกรณีดังกล่าวแล้ว เป็นเพียงการเลือกที่มิ

ได้ตกลงใจอยากจริงจัง ในระยะนี้ เด็กจะอยู่ในช่วง 11-15 ปี ซึ่งเมื่อแบ่งย่อยของช่วงอายุเนื่องจากความเปลี่ยนแปลง ได้ดังนี้

2.1 อายุระหว่าง 11-12 ปี เป็นขั้นความสนใจ (Interest Stage) เด็กในช่วงนี้ มีความสนใจในอาชีพใกล้เคียงกับเด็กระยะเพ้อฝัน (Fantasy)

2.2 อายุระหว่าง 12-14 ปี ขั้นคำนึงถึงความสามารถ (Capacity Stage) เด็กจะเริ่มประเมินความสามารถตนเอง ว่าตนเองทำอะไรได้ดีบ้าง

2.3 อายุระหว่าง 15-16 ปี ขั้นคำนึงถึงค่านิยม (Value Stage) โดยพิจารณาค่านิยมของตนเอง ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์ในการเลือกอาชีพ

2.4 อายุ 17-18 ปี ขั้นหัวเลี้ยวหัวต่อ (Transition Stage) เป็นช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลง อยู่ในระยะวัยรุ่น ชีวิตในช่วงนี้เป็นการผสมผสานความสนใจ ความสามารถและค่านิยมของตน มาใช้ในการพิจารณา เลือกอาชีพ มีการเตรียมการ และการวางแผนอาชีพ

3. ระยะพิจารณาตามสภาพความเป็นจริง (Realistic Reriod)

เป็นช่วงอายุระหว่าง 17-21 ปี เป็นระยะเวลาที่มีการพิจารณาความสามารถ ความถนัดและอาชีพประกอบกัน เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกอาชีพ ซึ่งจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ และจริงจังไม่ใช่เพ้อฝัน ในช่วงนี้ได้แบ่งขั้นย่อยๆ ออกเป็น 3 ขั้น

3.1 ขั้นสำรวจอาชีพ (Exploration) เป็นขั้นที่บุคคลจะสำรวจอาชีพใด จะเหมาะสมกับเขา เด็กจะประเมินตนเองโดยการหาประสบการณ์ในการทำงาน หรือลองเรียนวิชาต่างๆ ดูว่าอาชีพอะไรที่เหมาะสำหรับตน

3.2 ขั้นระยะการรวมตัวของความคิดที่จะเลือก (Crystallization) เป็นขั้นที่บุคคลพร้อมที่จะเลือกอาชีพ ซึ่งขึ้นอยู่กับความสำเร็จหรือล้มเหลวของขั้นสำรวจอาชีพ

3.3 ขั้นเลือกอาชีพที่จำเพาะเจาะจง (Specification) เป็นขั้นเลือกที่ค่อนข้างระบุแน่ชัดขึ้น ไม่ใช่บอกแต่เพียงกว้างๆ ว่าจะประกอบอาชีพใดเท่านั้น เช่นไม่ใช่เพียงจะบอกว่าจะเรียนหรือเลือกอาชีพคหกรรมเท่านั้น แต่จะระบุชัดลงไปว่าจะเรียนในสาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย หรือสาขาอาหารและโภชนาการ หรือคหกรรมทั่วไป

ส่วน Donald E. Super (1968 : 138-140) ได้เสนอทฤษฎีซึ่งเป็นพื้นฐานทางการพัฒนาทางอาชีพไว้ 10 ประการ คือ

1. มนุษย์มีความแตกต่างกัน ในด้านความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ

2. ความแตกต่างของบุคคลแต่ละคน ทำให้เกิดความแตกต่างในความเหมาะสมในการประกอบอาชีพ เช่น ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีความสนใจเกี่ยวกับคน ควรจะทำงานด้านประชาสงเคราะห์ คนที่ชอบวาดภาพ ควรทำงานทางด้านศิลปะ

3. ในงานอาชีพแต่ละชนิด แม้จะกำหนดลักษณะบุคคล (Specification) ที่เหมาะสมไว้แล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เป็นการกำหนดตายตัว ผู้ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงก็สามารถทำให้ประสบผลสำเร็จได้

4. ความพึงพอใจ ความสามารถ และสถานการณ์แวดล้อม จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ และการเปลี่ยนแปลงเลือกอาชีพใหม่ คนที่ได้มีโอกาสเรียนเพิ่มเติม จนมีความรู้ทางคอมพิวเตอร์เป็นอย่างดี อาจจะเปลี่ยนไปทำอาชีพที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ก็ได้

5. ชีวิตมีการเปลี่ยนแปลง กระบวนการพัฒนาการด้านอาชีพมีการเปลี่ยนแปลงเป็นระยะๆ ของแต่ละช่วงของชีวิต

5.1 ระยะการเจริญเติบโต (Growth Stage) อายุระหว่าง 14-15 ปี เป็นช่วงระยะของการพัฒนาความคิด เจตคติ ผสมผสานกับประสบการณ์ชีวิต นำไปเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกอาชีพต่อไป

5.2 ระยะการสำรวจ (Exploratory Stage) อายุราวๆ 15-25 ปี เป็นระยะของการสำรวจอาชีพ พิจารณาเลือกแต่ยังไม่ตัดสินใจแน่นอน ในขณะเดียวกัน ก็จะพิจารณาตนเอง ความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ และโอกาสที่จะได้งานในอาชีพนั้น เปรียบเทียบลักษณะของแต่ละอาชีพให้ใกล้เคียงกับคุณสมบัติของตนเองมากที่สุด

5.3 ระยะการวางรากฐาน (Establishment Stage) อายุระหว่าง 25-44 ปี เป็นช่วงที่คนเข้าสู่โลกแห่งอาชีพ ถ้าอาชีพที่ทำเป็นไปดังที่เขาต้องการหรือปรารถนา เขาก็จะอยู่ในอาชีพนั้นต่อไป แต่ถ้าไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ คนก็จะเปลี่ยนแปลงจนกว่าจะได้งานที่พึงพอใจ แล้วก็จะทำงานนั้นต่อไป

5.4 ระยะสร้างความมั่นคง (Maintenance Stage) ช่วงอายุระหว่าง 45-60 ปี เป็นช่วงที่คนประกอบอาชีพตามที่เลือก พยายามสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ และจะพยายามปรับปรุงงานให้ดีที่สุด เพราะช่วงนี้เป็นช่วงที่สร้างความมั่นคงในอาชีพ

5.5 ระยะเสื่อมถอย (Decline Stage) ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป การทำงานเสื่อมถอยเป็นระยะเกษียณ ซึ่งถือเป็นช่วงสุดท้ายของงานอาชีพ และถอนตัวออกจากอาชีพ ดังนั้นในช่วงนี้คนก็จะทำงานไปตามหน้าที่ ให้อยู่ในสภาพปกติเท่านั้น

6. การมีแบบแผนทางอาชีพที่ดี ขึ้นอยู่กับอิทธิพลขององค์ประกอบของแต่ละบุคคล ได้แก่ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ ความสามารถ สติปัญญา โอกาส บุคลิกภาพ และประสบการณ์ เด็กพ่อแม่มีฐานะดี ทำให้เป็นผู้มีโอกาสได้พบคนหลากหลายอาชีพ เป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ ก็ย่อมมีข้อมูลต่างๆ ช่วยในการสร้างแบบแผนทางอาชีพของตนให้ใกล้เคียงกับความต้องการอย่างแท้จริง

7. การให้คำแนะนำ เช่น ครูแนะแนว นับได้ว่า เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการพัฒนาการด้านอาชีพของเด็ก ความสนใจ ความสามารถ รวมทั้งการพัฒนาความคิดรวบยอด รู้จุดอ่อนจุดแข็งของตนเอง ทำให้เข้าใจตนเองและเลือกอาชีพได้ตามความต้องการ

8. การพัฒนาทางอาชีพ มีความเกี่ยวพันกับความคิดรวบยอด (Self concept) ความคิดรวบยอดจะมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ การเลือกเรียน และความคาดหมาย ในบทบาทหน้าที่ เช่น ถ้าเขาเป็นคนรักความยุติธรรม ก็จะเลือกเรียนกฎหมาย เลือกอาชีพผู้พิพากษา โดยคาดว่าจะทำหน้าที่ผดุงความยุติธรรมให้กับสังคม

9. การเข้าสู่อาชีพ เกิดขึ้นจากกระบวนการผสมผสานระหว่างตัวบุคคล และตัวแปรทางสังคม เช่น ระหว่างความคิดรวบยอด หรือภาพพจน์ที่ตนมีอยู่กับสภาพความเป็นจริง

10. ความพึงพอใจในการทำงานและชีวิต มากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับว่างานอาชีพนั้นเขามีโอกาสได้ใช้ความรู้ ความสามารถ บุคลิกภาพ และค่านิยมของเขามากน้อยเพียงใด และประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานสอดคล้องกับความคาดหวัง หรือภาพพจน์ของเขา มีมากน้อยเท่าใด

ทฤษฎีของ Bayton

กิติ ตยัคคานนท์ (2533 : 128) ได้สรุปทฤษฎีของ Bayton ว่า ความต้องการจิตใจของมนุษย์ 3 ประการ ได้แก่

1. ความต้องการมีความรักและมีพวก เป็นความต้องการทางจิตใจขั้นต่อเนื่องจากเราอยู่ในสังคม ถ้าเขาไม่ยอมรับเราเข้าเป็นพรรคพวก เราก็อยู่กับเขาไม่ได้ การที่จะให้กลุ่มยอมรับเข้าเป็นพวกนั้น ก็ขึ้นอยู่กับตัวเรา โดยต้องยึดหลักที่ว่า ถ้าต้องการจากเขา เราต้องให้เขาก่อน หรือถ้าต้องการให้เขารักเรา เราต้องรักเขาก่อน

2. ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ และความเด่น เมื่อเรามีพรรคมีพวก และทำให้ใครๆ รักใคร่แล้ว เราก็มีความต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีก เนื่องจากความต้องการหรือตัณหาของมนุษย์นั้น ไม่มีที่สิ้นสุดที่เราต้องการต่อไปอีก คือ เกียรติยศชื่อเสียง ซึ่งจะทำให้คนอื่นยอมรับนับถือและยกย่องเรา และก็จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นได้

3. ความต้องการที่จะรักษาเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นนั้น ได้คงอยู่ตลอดไปเมื่อสามารถกระทำตัวให้มีเกียรติยศชื่อเสียง และความเด่นแล้ว ทุกคนก็ต้องการที่จะรักษาสภาพนั้นไว้ให้คงอยู่กับคนตลอดกาล นับว่าเป็นความสำเร็จสมหวังในชีวิต

2.3 แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา

2.3.1 แรงจูงใจด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ได้มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังนี้

George E. Myers (อ้างใน ระเบียบ อรชร. 2537 : 188) บุคคลจะมีความสุขและจะประสบความสำเร็จในชีวิต ถ้าเขาได้เลือกประกอบอาชีพตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถของเขา เพราะความถนัด ความสนใจของบุคคล จะช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะในอาชีพ ดังนั้น อาจกล่าวไว้ว่า ความถนัด ความสนใจ รวมทั้งเหตุผลส่วนตัว มีอิทธิพลประการหนึ่งในการเลือกอาชีพ ซึ่งได้มีผู้ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ซึ่งเป็นงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ดังนี้ คือ

ลัดดา สุวรรณรัตน์ (2521 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม ได้พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ ด้านประสบการณ์เกี่ยวกับงานเป็นอันดับ 3 ความสนใจเป็นอันดับ 4 ความเข้าใจในตนเองเป็นอันดับ 5 แรงจูงใจดังกล่าวทำให้เกิดความมั่นใจในการออกไปประกอบอาชีพที่เลือก

อมรรัตน์ เจริญชัย (2531 : 21-24) กล่าวถึง ลักษณะงานอาชีพทุกชนิดที่ต้องการความรู้และทักษะโดยเฉพาะผู้เรียนควรจะสำรวจความสนใจและความสามารถของตนเองว่าจะศึกษาในสาขาใดได้ดี ต้องวิเคราะห์ตนเองว่าควรจะเลือกอาชีพในสาขาที่ตนสนใจ จะทำให้เกิดความพอใจและมีความสุขในการทำงานให้เจริญก้าวหน้า

สนั่น ประจงจิตร (2515 : 134) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบประสมและโรงเรียนแบบธรรมดา ในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนในโรงเรียนแบบประสมได้รับแรงจูงใจในการเลือกอาชีพตามความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวเป็นลำดับแรก

สุมาลี จุลเจิม (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจในการเลือกประกอบอาชีพอิสระและอาชีพรับจ้างด้านที่มีความสำคัญเป็นลำดับแรก คือ ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว

ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : 73) พบว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก

พรเทพ สี่ทองอิน (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ในปี พ.ศ. 2533 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษานั้น ตัวแปรย่อยที่นักเรียนเลือกมากที่สุด คือ ความรู้ทางสาขาพล

ศึกษา ช่วยให้สามารถหางานได้หลายทาง มีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงได้ และสามารถหารายได้พิเศษได้

ดาว สมศรีโหน่ง (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม พบว่า มูลเหตุจูงใจในด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความถนัดอยู่ในระดับปานกลาง ด้านลักษณะงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก ด้านการเงินและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง

2.3.2 แรงจูงใจด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า ได้มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังนี้

จิตรอารี เนตรหิน (2513 ก : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคศึกษาที่ 11 ปีการศึกษา 2513 พบว่า ค่านิยมที่นักเรียนยึดถือเป็นเกณฑ์ในการเลือกอาชีพ คือ เกียรติยศชื่อเสียง และความก้าวหน้า นักเรียนชายมีค่านิยมทางรายได้ และผู้นำสูงกว่านักเรียนหญิง นักเรียนที่เลือกอาชีพรับราชการมีค่านิยมลักษณะงานด้านความมั่นคงทางอาชีพสูงกว่านักเรียนที่สนใจเลือกอาชีพอิสระ ส่วนนักเรียนที่เลือกอาชีพอิสระมีค่านิยมลักษณะงาน มีรายได้สูงกว่านักเรียนที่เลือกอาชีพรับราชการ

ราตรี รุ่งโรจน์ (2514 ก : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษา เกี่ยวกับแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัยและสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดระนอง ปีการศึกษา 2514 พบว่า เหตุผลของผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเลือกเรียน ตั้งแต่อันดับ 2 เรียงลงมา ตามลำดับ คือ เป็นลักษณะงานอาชีพที่เป็นที่นิยม สวัสดิการดี มีความมั่นคง เป็นอาชีพที่สร้างฐานะ ได้รวดเร็วและก้าวหน้า

สนั่น ประจงจิตร (2515 ก : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมและโรงเรียนมัธยมแบบธรรมดา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในโรงเรียนแบบประสม ได้รับแรงจูงใจในการเลือกอาชีพตามลักษณะงาน และความก้าวหน้า เป็นอันดับ 2 ส่วนนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบธรรมดา เลือกลักษณะงานและความก้าวหน้าเป็นอันดับ 3 ใน 6 อันดับที่นักเรียนทั้ง 2 โรงเรียนเลือก

สมพงษ์ อาภาพันธ์ (2519 ก : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ความก้าวหน้าทางอาชีพเป็นเหตุผลจูงใจในการเลือกอาชีพ เป็นอันดับ 1 และอิทธิพลในการเลือกอาชีพของนักเรียน คือ ผู้ปกครอง

นิตยา ธรรมพันธุ์ (2523 ก : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียน ชั้น ม.ศ. 3 ในโรงเรียนมัธยมของรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ปรากฏว่านักเรียนชายหญิงมีค่านิยมในอาชีพด้านบริการสังคมสูงสุด นักเรียนชายมีค่านิยมในอาชีพด้านรายได้สูงกว่านักเรียนหญิง นักเรียนหญิงมีค่านิยมด้านอาชีพ ด้านความก้าวหน้า การบริการสังคม และความมั่นคงในอาชีพ เป็นอันดับ 2 , 3 และ 4 ตามลำดับ และอาชีพที่นักเรียนเลือกมากที่สุด คือ ลักษณะงานที่ใช้วิชาชีพและวิชาการรองลงมาเป็นลักษณะอาชีพช่างเทคนิค ช่างฝีมือและอาชีพทหาร

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษา เรื่องการสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2531 นักเรียนชั้น ม.ศ. 3 มีความต้องการเลือกเรียนลักษณะวิชาชีพ ที่หางานทำได้ง่าย รายได้ดี และเป็นวิชาชีพที่ใช้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัว

ดาว สมศรีโหน่ง (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในจังหวัดอุดรธานี พบว่า ด้านความก้าวหน้าอยู่ในระดับมาก ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก ด้านความถนัด ด้านการเงิน และด้านบุคคล ที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง

ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ คือ ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้าเป็นลำดับที่ 1 ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง เป็นลำดับที่ 2 ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว เป็นลำดับที่ 3 ด้านคุณภาพของโรงเรียน เป็นลำดับที่ 4 และด้านรายได้และอาชีพ เป็นลำดับที่ 5 ด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นลำดับที่ 6 และด้านความจำเป็น เป็นลำดับที่ 7

2.3.3 แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง

แรงจูงใจทางด้านเกียรติยศชื่อเสียง ทำให้บุคคลได้รับยกย่องนับถือในสังคม และเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป จากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ดังนี้

ลัดดา สุวรรณรัตน์ (2512 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพ ของนักเรียนโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม พบว่า ในการศึกษาวิชาชีพ แรงจูงใจอันที่ 2 คือเกียรติยศ ชื่อเสียง

จิตรอารี เนตรหิน (2513 ข : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 โรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคการศึกษาที่ 11 ปีการศึกษา

2513 พบว่า ค่านิยมที่นักเรียนยึดถือเป็นเกณฑ์ ในการเลือกอาชีพที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง คือ เกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า

ระเบียบ อรชร (2537 : บทคัดย่อ) พบว่า มูลเหตุแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรม อาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีระดับมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก ในด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง

ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า การศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือก เรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี มีองค์ประกอบที่มีผลอยู่ในระดับ มาก ในด้านเกียรติยศและชื่อเสียง

Charles Robert Salters (1985 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของเจตคติต่อวิชา วิทยาศาสตร์ แนวความคิดของตนเองต่อวิทยาศาสตร์และตัวแปรอื่นๆ ในการเลือกอาชีพกับการ เลือกอาชีพทางวิทยาศาสตร์ ของนักศึกษา ในวิทยาลัยของคนผิวดำ พบว่า ในการเลือกอาชีพและ เลือกวิชาเอกทางวิทยาศาสตร์ เพราะภาพพจน์ของวิทยาศาสตร์ (Image of Science) นักศึกษาให้ ความสำคัญเป็นอันดับ 3 ใน 10 อันดับของตัวแปรความมุ่งหวังของครูเป็นอันดับ 4 และอิทธิพล จากครอบครัวเป็นอันดับ 8

2.3.4 แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

Baiba livija kreger (1988 : บทคัดย่อ) ได้กล่าวไว้ว่ามนุษย์ต้องอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อม ดังนั้นสิ่งแวดล้อมซึ่งรวมถึงบุคคลก็จะมีอิทธิพลในหลายๆ ด้าน ในการเลือกอาชีพก็เช่นเดียวกัน นักศึกษาจะต้องคำนึงถึงแรงจูงใจทั้งหลายมีอิทธิพล และแรงจูงใจที่แข็งแรงที่สุด ได้แก่ อิทธิพล ทางครอบครัว

ดังนั้นลูกจึงต้องเลือกอาชีพตามความต้องการของพ่อแม่ ในเรื่องแรงจูงใจของบุคคลที่ เกี่ยวข้องในการเลือกอาชีพ ได้มีผู้ศึกษาวิจัย ดังต่อไปนี้

ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือก เรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับ ปานกลาง

ดาว สมศรีโหน่ง (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในจังหวัดอุดรธานี พบว่า ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับ ปานกลางข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คนในสังคมให้ความนิยมอาชีพทางอุตสาหกรรมมาก

ระเบียบ อรชร (2537 : บทคัดย่อ) พบว่า มูลเหตุแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรม อาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีระดับมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับน้อย ในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ส่วนในรายข้อมูลเหตุจูงใจ ข้อที่อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง

สุมาลี จุลเจิม (2540 : 40) กล่าวไว้ว่า อิทธิพลที่สำคัญมากต่อการศึกษาต่อและเลือกอาชีพของนักเรียนประการหนึ่ง คือ ตัวบุคคล ผลจากการศึกษางานวิจัยของหลาย ๆ ท่าน สอดคล้องกันว่า บิดามารดา มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพและเลือกศึกษาต่อเป็นอันดับแรก นอกจากบิดามารดาแล้วบุคคลที่มีความสำคัญรองลงไปคือ เพื่อนฝูง บุคคลในอาชีพ บุคคลภายในโรงเรียน นักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองเล็ก ๆ นั้น บิดามารดาและญาติพี่น้องจะมีความสำคัญมากที่สุดต่อการเลือกอาชีพ โรงเรียนมีความสำคัญรองลงมา นักเรียนทีอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่มักจะดำเนินรอยตามครอบครัว อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนที่อยู่ในเมืองใหญ่มีโอกาสเห็นสิ่งต่าง ๆ มาก เป็นผู้มีหูตากว้างขวางทั้งสภาพการณ์ในเมืองใหญ่ยังสอนและอบรมให้เป็นตัวเองรู้จักพึ่งตัวเอง ดังนั้น จึงเลือกอาชีพด้วยความ คิดเห็น และความพอใจของตนเอง

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ของสถานศึกษาภาครัฐบาลในจังหวัดขอนแก่น คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น และวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น จำนวน 202 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จะใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ปีการศึกษา 2542 จังหวัดขอนแก่น แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม ที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check-list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจ ในการเข้าศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว	8	ข้อ
ด้านลักษณะงานและด้านความก้าวหน้า	9	ข้อ
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	8	ข้อ
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	9	ข้อ
รวม	34	ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบของ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษามากที่สุด
4	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษามาก
3	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาปานกลาง
2	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาน้อย
1	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาน้อยที่สุด

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทฤษฎีการเลือกอาชีพ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา เช่น ทฤษฎีของ Donald E.Super, Maslow, Bayton L.S. Holland และ Eli Ginzberg

2. ศึกษาและปรับปรุงแบบสอบถามงานวิจัยของ ดาว สมศรีโหน่ง (2540 : 155-156) และระเบียบ อรชร (2537 : 281-285)

3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง โดยการกำหนดรูปแบบของคำถาม โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัยเป็นหลัก คือ การศึกษาแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และหาความถูกต้องของภาษา รวม 5 คน ดังต่อไปนี้

1. นายประเสริฐ จันฤาชัย ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น
2. นายพร้อม พรหมภู่ ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น
3. นายถาวร ชุปวา ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม
4. นายบุญมา วาจาสัตย์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม
5. นายสมใจ อารยวัฒน์ หัวหน้าแผนกอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น

2. นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะ ปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ให้เหมาะสม ก่อนนำไปทดลองใช้

3. หลักจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามอย่างละเอียดดีแล้ว เพื่อให้แบบสอบถามชุดนี้ มีความเชื่อมั่น (Reliability) สำหรับการวิจัย ผู้วิจัยจึงนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ โดยนำไปทดลองกับนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2542 สาขาอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไปและอิเล็กทรอนิกส์สื่อสารหรือเทคโนโลยีโทรคมนาคม

4. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach ที่เรียกว่า "สัมประสิทธิ์อัลฟา" (Cronbach Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรวม 0.97 และรายด้าน ดังนี้

1. ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว เท่ากับ 0.87
2. ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า เท่ากับ 0.94
3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง เท่ากับ 0.92
4. ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เท่ากับ 0.92

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำเป็นขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. บันทึกเสนอขออนุญาตให้งานบัณฑิตศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ถึงกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น 2 สถานศึกษา คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น และวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

2. นำหนังสือเสนอต่อกรมอาชีวศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วนำหนังสือที่ผ่านการพิจารณาแล้วมาเสนอต่อกองวิทยาลัยเทคนิค เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ที่ได้กำหนดไว้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลต่อไป

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 202 ชุด ไปสอบถามและนำกลับด้วยตนเองได้แบบสอบถามคืนทั้งหมด 202 ชุด และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC^{+} (Statistical Package for the Social Science/ Personal Plus) ดำเนินการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูล ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่และร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (μ) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (δ) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) แล้วนำเสนอในรูปของตาราง พร้อมกับคำบรรยายประกอบ

การแปลผลข้อมูลเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

4.50 - 5.00 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด

การแปลผลข้อมูลที่เป็นค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้คือ

ร้อยละ 68 – 100	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่ามาก
ร้อยละ 34 – 67	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง
ร้อยละ 0 – 33	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ

2. ค่าเฉลี่ย (μ) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (δ) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายข้อมูล (c.v.)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตาราง และการแปลความของผลการวิจัย ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เบื้องต้น โดยทำการวิเคราะห์เป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 1

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับระดับแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็คทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมและรายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 2

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับระดับแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็คทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และ วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็คทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น และการศึกษาระดับแรงจูงใจที่จำแนกตามประเภทสถานศึกษา และสาขาวิชาที่ศึกษา โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายข้อมูลดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายความว่า มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับ มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายความว่า มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับ มาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายความว่า มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายความว่า มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับ น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายความว่า มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

การแปลข้อมูลที่เป็นค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้คือ

ร้อยละ 68 - 100 หมายถึง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่ามาก
ร้อยละ 34 – 67 หมายถึง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง
ร้อยละ 0 – 33 หมายถึง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

วิเคราะห์ค่าความถี่ และค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยจำแนกตามสถานศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และภูมิลำเนาเดิม จำนวน 202 คน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานศึกษา		
1) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น	104	51.50
2) วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น	98	48.50
2. สาขาที่ศึกษา		
1) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป	105	52.00
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น	(54)	(26.70)
- วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น	(51)	(25.30)
2) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร	50	24.70
3) สาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม	47	23.30
3. คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ		
1) ระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.01 - 4.00	94	46.50
2) ระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.50 - 3.00	88	43.60
3) ระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.00 - 2.49	20	9.90
4. ภูมิลำเนาเดิม		
1) จังหวัดขอนแก่น	112	55.40
2) อื่น ๆ (นอกจากจังหวัดขอนแก่น)	90	44.60

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมาก ศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น คิดเป็นร้อยละ 51.50 และ รองลงมาคือ วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น คิดเป็นร้อยละ 48.50 ศึกษาในสาขาวิชา สาขาอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาเป็นสาขาอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 24.70 สาขาเทคโนโลยีโทรคมนาคม คิดเป็นร้อยละ 23.30 ระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.01 - 4.00 คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาเป็นระดับคะแนนเฉลี่ย

ตั้งแต่ 2.50 - 3.00 คิดเป็นร้อยละ 43.60 ระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.00 - 2.49 คิดเป็นร้อยละ 9.90 และภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดขอนแก่น คิดเป็นร้อยละ 55.40 และภูมิลำเนาอื่น ๆ (นอกจากจังหวัดขอนแก่น) คิดเป็นร้อยละ 44.60

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับระดับแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็คทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมและรายด้าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น 4 ด้าน คือ 1) ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว 2) ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า 3) ด้าน เกียรติยศชื่อเสียง และ 4) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวม และรายด้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 4.2 ถึง 4.6

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส.ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น

รายการ	N=202			ระดับแรงจูงใจ	ลำดับที่
	μ	σ	C.V.		
1. ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว	3.74	0.40	0.11	มาก	3
2. ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า	4.08	0.42	0.10	มาก	1
3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	4.00	0.46	0.12	มาก	2
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.57	0.56	0.16	มาก	4
ค่าเฉลี่ยรวม	**3.85**	**0.34**	**0.09**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก (μ = 3.85) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.09 คิดเป็นร้อยละ 9 และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับ มาก ทุกด้าน ตามลำดับดังนี้ ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า (μ = 4.08) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.10 คิดเป็นร้อยละ 10 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (μ = 4.00) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.12 คิดเป็นร้อยละ 12 ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว (μ = 3.74) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.11 คิดเป็นร้อยละ 11 และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (μ = 3.57) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.16 คิดเป็นร้อยละ 16

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส.ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว

รายการ	N=202			ระดับแรงจูงใจ	ลำดับที่
	μ	σ	C.V.		
1. นักศึกษาเคยทำคะแนนได้ดีมากก่อนในระดับ ปวช. สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์	3.63	0.73	0.20	มาก	6
2. นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปวส. สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป	3.84	0.89	0.23	มาก	3
3. นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร	3.70	1.00	0.27	มาก	4
4. นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม	3.70	1.02	0..28	มาก	5
5. การเรียนในวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา	4.09	0.66	0.16	มาก	1
6. สาขาวิชาช่างนี้เป็นวิชาที่สามารถหารายได้ระหว่างเรียน	3.49	0.81	0.23	ปานกลาง	7
7. สถานศึกษานี้อยู่ในพื้นที่ (ภูมิลำเนา) ช่วยให้ประหยัดงบประมาณและได้รับความสะดวก	3.42	1.22	0.36	ปานกลาง	8
8. สถานศึกษาจัดการศึกษาได้มาตรฐาน	4.02	0.73	0.18	มาก	2
รวม	**3.74**	**0.40**	**0.11**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวม ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว อยู่ในระดับ มาก (μ = 3.74) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.11 คิดเป็นร้อยละ 11 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า แรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก 6 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ย มาก 2 อันดับแรก คือ การเรียนในวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา (μ = 4.09) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.16 คิดเป็นร้อยละ 16 สถานศึกษาจัดการศึกษาได้มาตรฐาน (μ = 4.02) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.18 คิดเป็นร้อยละ 18 และมีแรงจูงใจอยู่ในระดับ ปานกลาง 2 ข้อสุดท้าย คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นวิชาที่สามารถหารายได้ระหว่างเรียน (μ = 3.49) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.23 คิดเป็นร้อยละ 23 และสถานศึกษานี้อยู่ในพื้นที่ (ภูมิลำเนา) ช่วยให้ประหยัดงบประมาณและได้รับความสะดวก (μ = 3.42) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง 0.36 คิดเป็นร้อยละ 36

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส.ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า

รายการ	N=202			ระดับแรงจูงใจ	ลำดับที่
	μ	σ	C.V.		
1. ความรู้ทางช่างอิเล็กทรอนิกส์ / สื่อสาร/ โทรคมนาคม สามารถหางานได้ง่าย	4.08	0.63	0.15	มาก	5
2. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ และไม่ต้องลงทุนสูง	3.78	0.74	0.20	มาก	8
3. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ต้องการสร้างสรรค์ แสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ	4.62	0.51	0.11	มากที่สุด	1
4. เคยเห็นว่าผู้ประกอบอาชีพช่างอิเล็กทรอนิกส์แล้วมีรายได้ดี	4.01	0.77	0.19	มาก	7
5. สาขาวิชาช่างนี้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ	4.19	0.61	0.15	มาก	2
6. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น	4.04	0.68	0.17	มาก	6
7. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง	3.76	0.74	0.20	มาก	9
8. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ตลาดแรงงาน และประเทศชาติต้องการ	4.14	0.60	0.14	มาก	3
9. มีตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษาแล้วประสบความสำเร็จ	4.10	0.66	0.16	มาก	4
รวม	**4.08**	**0.42**	**0.10**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวม ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า อยู่ในระดับ มาก (μ = 4.08) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.10 คิดเป็นร้อยละ 10 เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า ระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 1 ข้อ คือ สาขาวิชานี้เป็นอาชีพที่ต้องการสร้างสรรค์ แสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ (μ = 4.62) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.11 คิดเป็นร้อยละ 11 และมีค่าเฉลี่ยมาก อันดับแรกคือ สาขาวิชาช่างนี้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ (μ = 4.19) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.15 คิดเป็นร้อยละ 15 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอันดับสุดท้าย 2 อันดับ คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ และไม่ต้องลงทุนสูง (μ = 3.78) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.20 คิดเป็นร้อยละ 20 และสาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง (μ = 3.76) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.20 คิดเป็นร้อยละ 20

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส.ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

รายการ	N=202			ระดับแรงจูงใจ	ลำดับที่
	μ	σ	C.V.		
1. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สุจริต	4.10	0.66	0.16	มาก	2
2. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่องนับถือ	3.93	0.76	0.19	มาก	5
3. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล	3.88	0.79	0.20	มาก	7
4. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	3.98	0.81	0.20	มาก	4
5. เกียรติยศ ชื่อเสียงของสถาบัน	4.54	0.57	0.20	มากที่สุด	1
6. สถานศึกษานี้มีการจัดการเรียนการสอนดี	4.02	0.70	0.13	มาก	3
7. คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน	3.92	0.64	0.17	มาก	6
8. สถานศึกษานี้มีเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนทันสมัย	3.64	0.88	0.16	มาก	8
รวม	**4.00**	**0.46**	**0.12**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวม ด้านเกียรติยศชื่อเสียงอยู่ในระดับ มาก (μ = 4.00) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.12 คิดเป็นร้อยละ 12 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับแรงจูงใจ อยู่ในระดับ มากที่สุด 1 ข้อ คือ เกียรติยศชื่อเสียงของสถาบัน (μ = 4.54)) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.20 คิดเป็นร้อยละ 20 และมีค่าเฉลี่ยมาก อันดับแรกคือ สาขาวิชานี้เป็นอาชีพที่สุจริต (μ = 4.10)) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.20 คิดเป็นร้อยละ 20 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีระดับแรงจูงใจมาก 2 ข้อสุดท้าย คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล (μ = 3.88) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.20 คิดเป็นร้อยละ 20 สถานศึกษานี้มีเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนทันสมัย (μ = 3.64) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.16 คิดเป็นร้อยละ 16

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส.ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

รายการ	N=202			ระดับแรงจูงใจ	ลำดับที่
	μ	σ	C.V.		
1. บิดา มารดา แนะนำให้ศึกษาต่อ	3.78	1.02	0.27	มาก	3
2. พี่ ๆ หรือญาติแนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้	3.39	1.01	0.30	ปานกลาง	6
3. เพื่อน ๆ แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้	3.02	0.99	0.33	ปานกลาง	8
4. ครู – อาจารย์ แนะนำให้ศึกษาต่อ	3.47	1.03	0.30	ปานกลาง	5
5. นักศึกษารุ่นพี่แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้	3.13	1.06	0.34	ปานกลาง	7
6. ผู้แนะนำต้องการให้ศึกษาต่อคือผู้อุปการะด้านการเงินที่มิใช่บิดา – มารดา	2.54	1.33	0.52	ปานกลาง	9
7. นักศึกษายึดถือบุคคลที่ประกอบอาชีพนี้เป็นแบบอย่างหรือเป็นบุคคลในอุดมคติ	3.67	1.01	0.28	มาก	4
8. สังคมปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น	4.42	0.60	0.14	มาก	2
9. นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้วยตนเอง	4.67	0.59	0.13	มากที่สุด	1
รวม	**3.57**	**0.56**	**0.16**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับ มาก (μ = 3.57) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.16 คิดเป็นร้อยละ 16 เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า ระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 1 ข้อ นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้วยตนเอง (μ = 4.67) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.13 คิดเป็นร้อยละ 13 และมีค่าเฉลี่ยมากอันดับแรกคือ สังคมปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น (μ = 4.42) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.14 คิดเป็นร้อยละ 14 ส่วนที่ข้อที่เหลืออยู่ในระดับ ปานกลาง คือ เพื่อนๆ แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้ (μ = 3.02) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.33 คิดเป็นร้อยละ 33 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้แนะนำต้องการให้ศึกษาต่อคือ ผู้อุปการะด้านการเงินที่มิใช่บิดา มารดา (μ = 2.54) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง 0.52 คิดเป็นร้อยละ 52

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับระดับแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็คทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น และวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

ผู้วิจัยได้ศึกษาแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น 4 ด้าน คือ 1) ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว 2) ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า 3) ด้าน เกียรติยศชื่อเสียง และ 4) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามสถานศึกษา ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 4.7 ถึง 4.11

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส.ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน

รายการ	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น				ลำดับที่	วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น				ลำดับที่
	N= 104			ระดับแรงจูงใจ		N=98			ระดับแรงจูงใจ	
	μ	σ	C.V.			μ	σ	C.V.		
1. ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว	3.67	0.40	0.11	มาก	3	3.81	0.40	0.10	มาก	3
2. ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า	3.95	0.39	0.10	มาก	2	4.21	0.40	0.10	มาก	1
3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	3.97	0.46	0.12	มาก	1	4.03	0.46	0.11	มาก	2
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.43	0.59	0.17	ปานกลาง	4	3.71	0.49	0.13	มาก	4
รวม	**3.77**	**0.35**	**0.09**	**มาก**		**3.93**	**0.32**	**0.08**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอีเล็คทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ทั้งสองสถานศึกษา คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น (μ = 3.77) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.09 คิดเป็นร้อยละ 9 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก 3 อันดับ ตามลำดับดังนี้ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง (μ = 3.97) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.12 คิดเป็นร้อยละ 12 ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า (μ = 3.95) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.10 คิดเป็นร้อยละ 10 ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว (μ = 3.67) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.11 คิดเป็นร้อยละ 11 และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(μ = 3.43) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.17 คิดเป็นร้อยละ 17 ซึ่งมีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก (μ = 3.93) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.08 คิดเป็นร้อยละ 8 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 อันดับ ตามลำดับดังนี้ ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า (μ = 4.21) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.10 คิดเป็นร้อยละ 10 ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง (μ = 4.03) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.11 คิดเป็นร้อยละ 11 ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว (μ = 3.81) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.10 คิดเป็นร้อยละ 10 และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (μ = 3.71) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.13 คิดเป็นร้อยละ 13

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส.ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนก่น ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว

รายการ	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น				ลำดับที่
	N= 104			ระดับแรงจูงใจ	
	μ	σ	C.V.		
1. นักศึกษาเคยทำคะแนนได้ดีมากก่อนในระดับ ปวช. สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์	3.58	0.78	0.22	มาก	5
2. นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปวส. สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป	3.72	0.94	0.25	มาก	4
3. นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร	3.79	1.01	0.27	มาก	3
4. นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม	3.56	1.00	0.28	มาก	6
5. การเรียนในวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา	4.04	0.70	0.17	มาก	2
6. สาขาวิชาช่างนี้เป็นวิชาที่สามารถหารายได้ระหว่างเรียน	3.22	0.79	0.25	ปานกลาง	7
7. สถานศึกษานี้อยู่ในพื้นที่ (ภูมิลำเนา) ช่วยให้ประหยัดงบประมาณและได้รับความสะดวก	3.15	1.25	0.40	ปานกลาง	8
8. สถานศึกษาจัดการศึกษาได้มาตรฐาน	4.27	0.61	0.14	มาก	1
รวม	**3.67**	**0.40**	**0.11**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็คทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่นในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก (μ = 3.67) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.11 คิดเป็นร้อยละ 11 เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ระดับแรงจูงใจ อยู่ในระดับ มาก 6 ข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 2 อันดับแรกคือ สถานศึกษาจัดการศึกษาได้มาตรฐาน (μ = 4.27) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.14 คิดเป็นร้อยละ 14 การเรียนในวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา (μ = 4.04) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.17 คิดเป็นร้อยละ 17 และแรงจูงใจอยู่ในระดับ ปานกลาง 2 ข้อ คือสาขาวิชาช่างนี้เป็นวิชาที่สามารถหารายได้ระหว่างเรียน (μ = 3.22) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.25 คิดเป็นร้อยละ 25 และสถานศึกษานี้อยู่ในพื้นที่ (ภูมิลำเนา) ช่วยให้ประหยัดงบประมาณและได้รับความสะดวก (μ = 3.15) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง 0.40 คิดเป็นร้อยละ 40 มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจ และลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส.ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว

รายการ	วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น				ลำดับที่
	N=98			ระดับแรงจูงใจ	
	μ	σ	C.V.		
1. นักศึกษาเคยทำคะแนนได้ดีมากก่อนในระดับ ปวช. สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์	3.69	0.66	0.18	มาก	6
2. นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปวส. สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป	3.97	0.82	0.21	มาก	2
3. นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร	3.61	0.98	0.27	มาก	8
4. นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม	3.85	1.02	0.26	มาก	3
5. การเรียนในวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา	4.14	0.63	0.15	มาก	1
6. สาขาวิชาช่างนี้เป็นวิชาที่สามารถหารายได้ระหว่างเรียน	3.77	0.74	0.20	มาก	4
7. สถานศึกษานี้อยู่ในพื้นที่ (ภูมิลำเนา) ช่วยให้ประหยัดงบประมาณและได้รับความสะดวก	3.69	1.13	0.31	มาก	7
8. สถานศึกษาจัดการศึกษาได้มาตรฐาน	3.76	0.76	0.20	มาก	5
รวม	**3.81**	**0.40**	**0.10**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น สำหรับวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มาก (μ = 3.81) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.10 คิดเป็นร้อยละ 10 เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า แรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก

ทุกข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 2 อันดับแรก คือ การเรียนในวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา ($\mu = 4.14$) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.15 คิดเป็นร้อยละ 15นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป ($\mu = 3.97$) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.21 คิดเป็นร้อยละ 21 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและมีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ สถานศึกษานี้อยู่ในพื้นที่ (ภูมิลำเนา) ช่วยให้ประหยัดงบประมาณและได้รับความสะดวก ($\mu = 3.69$) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.31 คิดเป็นร้อยละ 31 และนักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็คทรอนิกส์สื่อสาร ($\mu = 3.61$) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.27 คิดเป็นร้อยละ 27

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจและลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส.ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า

รายการ	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น				ลำดับที่
	N=104			ระดับแรงจูงใจ	
	μ	σ	C.V.		
1. ความรู้ทางช่างอิเล็กทรอนิกส์ / สื่อสาร/ โทรคมนาคมสามารถหางานได้ง่าย	4.03	0.65	0.16	มาก	4
2. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ และไม่ต้องลงทุนสูง	3.66	0.76	0.21	มาก	8
3. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ต้องการสร้างสรรค์ แสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ	4.52	0.54	0.12	มากที่สุด	1
4. เคยเห็นว่าผู้ประกอบอาชีพช่างอิเล็กทรอนิกส์แล้วมีรายได้ดี	3.83	0.77	0.20	มาก	7
5. สาขาวิชาช่างนี้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ	4.05	0.61	0.15	มาก	2
6. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น	3.85	0.68	0.18	มาก	6
7. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง	3.59	0.66	0.18	มาก	9
8. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ตลาดแรงงาน และประเทศชาติต้องการ	4.02	0.56	0.14	มาก	5
9. มีตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษาแล้วประสบความสำเร็จ	4.04	0.65	0.16	มาก	3
รวม	**3.95**	**0.39**	**0.10**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็คทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก (μ = 3.95) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.10 คิดเป็นร้อยละ 10 เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่าระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 1 ข้อ คือ สาขาวิชานี้เป็นอาชีพที่ต้องการสร้างสรรค์ แสวงหาความรู้และเทคโนโลยี ใหม่ ๆ (μ = 4.52) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.12 คิดเป็นร้อยละ 12 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากรองลงมา อันดับแรกคือ สาขาวิชาช่างนี้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ (μ = 4.05) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.15 คิดเป็นร้อยละ 15 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจต่ำที่สุด 2 อันดับและมีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ และไม่ต้องลงทุนสูง (μ = 3.66) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.21 คิดเป็นร้อยละ 21 และสาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง (μ = 3.59) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.18
คิดเป็นร้อยละ 18

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจและลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า

รายการ	วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น				ลำดับที่
	N= 98			ระดับแรงจูงใจ	
	μ	σ	C.V.		
1. ความรู้ทางช่างอิเล็กทรอนิกส์ / สื่อสาร/ โทรคมนาคมสามารถหางานได้ง่าย	4.14	0.61	0.15	มาก	7
2. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ และไม่ต้องลงทุนสูง	3.90	0.70	0.18	มาก	9
3. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ต้องการสร้างสรรค์ แสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ	4.73	0.44	0.09	มากที่สุด	1
4. เคยเห็นว่าผู้ประกอบอาชีพช่างอิเล็กทรอนิกส์แล้วมีรายได้ดี	4.19	0.73	0.17	มาก	5
5. สาขาวิชาช่างนี้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ	4.35	0.58	0.13	มาก	2
6. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น	4.24	0.63	0.15	มาก	4
7. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง	3.94	0.77	0.20	มาก	8
8. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ตลาดแรงงานและประเทศชาติต้องการ	4.27	0.62	0.14	มาก	3
9. มีตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษาแล้วประสบความสำเร็จ	4.16	0.67	0.16	มาก	6
รวม	**4.21**	**0.40**	**0.10**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็คทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น สำหรับวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก (μ = 4.21) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.10 คิดเป็นร้อยละ 10 เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่มี แรงจูงใจ อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ สาขาวิชานี้เป็นอาชีพที่ต้องการสร้างสรรค์ แสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ (μ = 4.73) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.09 คิดเป็นร้อยละ 9 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากอันดับแรกรองลงมาคือ สาขาวิชาช่างนี้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ (μ = 4.35) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.13 คิดเป็นร้อยละ 13และข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจต่ำที่สุด 2 อันดับสุดท้ายและแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คือสาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง (μ = 3.94) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.20 คิดเป็นร้อยละ 20 และสาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ และไม่ต้องลงทุนสูง (μ = 3.90) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.18 คิดเป็นร้อยละ 18

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจและลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส.ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

รายการ	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น				ลำดับที่
	N= 104			ระดับแรงจูงใจ	
	μ	σ	C.V.		
1. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สุจริต	4.01	0.68	0.17	มาก	5
2. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ	3.71	0.78	0.21	มาก	7
3. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง และวงศ์ตระกูล	3.65	0.82	0.22	มาก	8
4. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	3.85	0.87	0.23	มาก	6
5. เกียรติยศ ชื่อเสียงของสถาบัน	4.53	0.56	0.12	มากที่สุด	1
6. สถานศึกษานี้มีการจัดการเรียนการสอนดี	4.30	0.52	0.12	มาก	2
7. คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน	4.09	0.61	0.15	มาก	3
8. สถานศึกษานี้มีเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนทันสมัย	4.07	0.66	0.16	มาก	4
รวม	**3.97**	**0.46**	**0.12**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็คทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก (μ = 3.97) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.12 คิดเป็นร้อยละ 12 เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ที่สุด 1 ข้อคือ เกียรติยศชื่อเสียงของสถาบัน (μ = 4.53) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.12 คิดเป็นร้อยละ 12 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก อันดับแรกคือ สถานศึกษานี้มีการจัดการเรียนการสอนที่ดี (μ = 4.30) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.12 คิดเป็นร้อยละ 12 และข้อที่มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติและได้รับการยกย่องนับถือ (μ = 3.71) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.21 คิดเป็นร้อยละ 21 และสาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถทำ

ชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล (μ = 3.65) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.22 คิดเป็นร้อยละ 22

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจและลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส.ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

รายการ	วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น				ลำดับที่
	N=98			ระดับแรงจูงใจ	
	μ	σ	C.V.		
1. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สุจริต	4.19	0.64	0.15	มาก	2
2. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ	4.15	0.66	0.16	มาก	3
3. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง และวงศ์ตระกูล	4.11	0.69	0.17	มาก	5
4. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	4.12	0.72	0.17	มาก	4
5. เกียรติยศ ชื่อเสียงของสถาบัน	4.56	0.59	0.13	มากที่สุด	1
6. สถานศึกษานี้มีการจัดการเรียนการสอนดี	3.72	0.74	0.20	มาก	7
7. คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน	3.74	0.63	0.17	มาก	6
8. สถานศึกษานี้มีเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนทันสมัย	3.17	0.86	0.27	ปานกลาง	8
รวม	**4.03**	**0.46**	**0.11**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรสำหรับวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น พบว่า ระดับแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็คทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ในวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก (μ = 4.03) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.11 คิดเป็นร้อยละ 11 เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า แรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 1 ข้อ คือ เกียรติยศชื่อเสียงของสถาบัน (μ = 4.56) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.13 คิดเป็นร้อยละ 13 และข้อที่มีค่าเฉลี่ย มาก อันดับแรกคือ สาขาวิชานี้เป็นอาชีพที่สุจริต (μ = 4.19)

สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.15 คิดเป็นร้อยละ 15 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจต่ำสุด 2 อันดับสุดท้าย คือ สถานศึกษานี้มีการจัดการเรียนการสอนดี (μ = 3.72) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.20 คิดเป็นร้อยละ 20 มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก และสถานศึกษานี้มีเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนทันสมัย (μ = 3.17) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.27 คิดเป็นร้อยละ 27 มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจและลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส.ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

รายการ	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น				ลำดับที่
	N=104			ระดับแรงจูงใจ	
	μ	σ	C.V.		
1. บิดา มารดา แนะนำให้ศึกษาต่อ	3.63	1.12	0.31	มาก	3
2. พี่ ๆ หรือญาติแนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้	3.24	1.02	0.31	ปานกลาง	6
3. เพื่อน ๆ แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้	2.84	1.00	0.35	ปานกลาง	8
4. ครู – อาจารย์ แนะนำให้ศึกษาต่อ	3.36	1.14	0.34	ปานกลาง	5
5. นักศึกษารุ่นพี่แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้	3.15	1.13	0.36	ปานกลาง	7
6. ผู้แนะนำต้องการให้ศึกษาต่อคือ ผู้อุปการะด้านการเงินที่มิใช่บิดา – มารดา	2.33	1.33	0.57	น้อย	9
7. นักศึกษายึดถือบุคคลที่ประกอบอาชีพนี้เป็นแบบอย่างหรือเป็นบุคคลในอุดมคติ	3.43	1.04	0.30	ปานกลาง	4
8. สังคมปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น	4.23	0.60	0.14	มาก	2
9. นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้วยตนเอง	4.68	0.64	0.14	มากที่สุด	1
รวม	**3.43**	**0.59**	**0.17**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 4.14 พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็คทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (μ = 3.43) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.17 คิดเป็นร้อยละ 17 เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 1 ข้อ คือ นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้วยตนเอง (μ = 4.68) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.14 คิดเป็นร้อยละ 14 ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก รองลงมาคือ สังคมปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น (μ = 4.23) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.14 คิดเป็นร้อยละ 14 และข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในอันดับต่ำสุด 2 อันดับ คือ เพื่อนๆ แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้ (μ = 2.84) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง 0.35 คิดเป็นร้อยละ 35 มีระดับแรงจูงใจปานกลาง และ ผู้แนะนำให้ศึกษาต่อคือผู้อุปการะด้านการเงินที่มิใช่บิดามารดา (μ = 2.33) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง 0.57 คิดเป็นร้อยละ 57 มีระดับแรงจูงใจน้อย

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย ระดับแรงจูงใจและลำดับที่ของนักศึกษาระดับปวส.ปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

รายการ	วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น				ลำดับที่
	N=98			ระดับแรงจูงใจ	
	μ	σ	C.V.		
1. บิดา มารดา แนะนำให้ศึกษาต่อ	3.93	0.88	0.22	มาก	3
2. พี่ ๆ หรือญาติแนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้	3.54	0.98	0.28	มาก	6
3. เพื่อน ๆ แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้	3.24	0.96	0.30	ปานกลาง	7
4. ครู – อาจารย์ แนะนำให้ศึกษาต่อ	3.59	0.88	0.25	มาก	5
5. นักศึกษารุ่นพี่แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้	3.10	0.99	0.32	ปานกลาง	8
6. ผู้แนะนำต้องการให้ศึกษาต่อคือ ผู้อุปการะด้านการเงินที่มิใช่บิดา – มารดา	2.77	1.31	0.47	ปานกลาง	9
7. นักศึกษายึดถือบุคคลที่ประกอบอาชีพนี้เป็นแบบอย่างหรือเป็นบุคคลในอุดมคติ	3.93	0.92	0.23	มาก	4
8. สังคมปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น	4.62	0.53	0.11	มากที่สุด	2
9. นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้วยตนเอง	4.66	0.54	0.11	มากที่สุด	1
รวม	**3.71**	**0.49**	**0.13**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.15 พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก (μ = 3.71) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.13 คิดเป็นร้อยละ 13 เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 2 ข้อคือ นักศึกษา ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้วยตนเอง (μ = 4.66) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.11 คิดเป็นร้อยละ 11 และสังคมปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น (μ = 4.62) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.11 คิดเป็นร้อยละ 11 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2 อันดับสุดท้าย คือ นักศึกษารุ่นพี่แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้ (μ = 3.10) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 0.32 คิดเป็นร้อยละ 32 และมีผู้แนะนำต้องการให้ศึกษาต่อคือผู้อุปการะด้านการเงินที่มิใช่บิดา – มารดา (μ = 2.77) สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง 0.47 คิดเป็นร้อยละ 47 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

สรุปความคิดเห็นอื่น ๆ ของแบบสอบถามปลายเปิดในแต่ละด้านของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว

1. นักศึกษาเข้าศึกษาต่อเพราะได้รับโควต้าจากวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น และต้องการโควต้าศึกษาต่อมาก

2. นักศึกษาต้องการให้มีการแนะแนวศึกษาต่อในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ว่ามีข้อดีข้อเสียอย่างไร

3. สาขาวิชาช่างนี้สามารถได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยและทันเหตุการณ์และยังเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

4. การเรียนในสาขาวิชานี้จะสามารถนำความรู้มาพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ต้องการให้เน้นการเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี

5. การเรียนในสาขาวิชาช่างนี้ เพราะนักศึกษาต้องการอยากมีประสบการณ์ที่ใหม่ มีระบบการเรียนการสอนที่มาตรฐานและได้รับความรู้มากขึ้นและชอบในสาขาวิชานี้

6. นักศึกษาเลือกศึกษาในสาขาวิชาช่างนี้เพราะเป็นสาขาที่หนัก เรียนยาก แต่จบแล้วมีงานทำสบาย

7. นักศึกษาต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาช่างนี้เพราะต้องการเป็นอาจารย์สอนในสาขาวิชาช่างนี้

8. สถานศึกษาที่มีการเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จะมีเฉพาะในตัวเมืองหรือจังหวัดเท่านั้น

9. นักศึกษาเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาช่างนี้ เพราะไม่มีข้อบังคับ ไม่มีกฎระเบียบที่เคร่งครัด เหมือนทหารหรือตำรวจ

10. นักศึกษาเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาช่างนี้ เพระวิชาชีพนี้จะมีค่าและมีประสบการณ์มากกว่าสายสามัญ เนื่องจากสามารถนำเอาความที่ได้รับไปปฏิบัติงานจริงได้

ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า

1. วิชาชีพนี้น่าจะเป็นที่ต้องการของสังคม เพราะในปัจจุบันและอนาคต การสื่อสารโทรคมนาคมจะมีความสำคัญมาก

2. สาขาวิชาช่างนี้เป็นผู้นำทางเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม

3. สถานศึกษาแห่งนี้เป็นศูนย์กลางของภาค และถ้าจบการศึกษาแล้วคงจะเป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงานพอสมควร

4. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่น่าสนใจ สามารถสร้างความมั่นคงในชีวิตได้

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

1. นักศึกษาเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่นเพราะเป็นที่นิยมของบุคคลทั่วไป และสนใจที่จะเข้ามาศึกษาต่อในสถานศึกษานี้

2. สถานศึกษานี้มีเครื่องมือ อุปกรณ์ทันสมัย แต่มีจำนวนไม่มากเท่าที่ควร

3. การเรียนและการทำงานในสาขาวิชาช่างนี้ จะถูกมองว่ามีความสามารถเพราะการศึกษาในสาขานี้ต้องตั้งใจมาก

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

1. นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาช่างนี้เพราะอยากได้โควต้าเรียนต่อที่วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น เนื่องจากประเมินความสามารถของตนเองแล้วว่า เรียนที่นี่เหมาะสมที่สุดแล้ว และนักศึกษาบางคนต้องการให้เพิ่มจำนวนโควต้า

2. การเรียนในสาขาวิชาช่างนี้ ต้องการให้เพิ่มทุนกู้ยืมให้มากขึ้น

สรุปความคิดเห็นอื่น ๆ ของแบบสอบถามปลายเปิดในแต่ละด้านของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น

ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว

1. การที่เข้ามาเรียนสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป เพราะว่าต้องการความรู้ความสามารถในทางอิเล็กทรอนิกส์และความก้าวหน้าล้ำยุคให้ตัวเองรู้จักโลกที่กว้างขึ้น

2. มีโอกาสเรียนต่อได้กว้างกว่าการเรียนต่อมัธยมปลาย

3. การเรียนในสาขาวิชาช่างนี้เป็นสาขาวิชาที่จำเป็นมากในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ

4. การเข้ามาเรียนในต่างจังหวัดทำให้รู้จักสังคมมากขึ้น ด้านการเรียนการสอนก็แตกต่างกัน สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้มากขึ้นกว่าเรียนในโรงเรียนในจังหวัดของตนเอง

5. สถานศึกษานี้มีการเรียนการสอนได้มาตรฐาน ส่วนค่าใช้จ่าย เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร และอื่นๆ ไม่มากเกินไป

6. นักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อให้สูงขึ้นเรื่อยๆ ดีกว่าการไม่ศึกษาต่อ

7. นักศึกษามีความต้องการจะเป็นอาจารย์สอนเกี่ยวกับด้านอิเล็กทรอนิกส์

8. นักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชานี้ เนื่องจากมีโควต้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และต้องการได้รับโควต้า

9. สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร เป็นสาขาที่มีความท้าทายมากในด้านเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงก้าวหน้า

10. การเรียนที่สถาบันนี้เน้นทางด้านการศึกษาต่อปริญญาตรี ปริญญาโท แตกต่างจากวิทยาลัยเทคนิคที่เน้นเพื่อให้นักศึกษาออกไปทำงาน

11. นักศึกษาเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร เพราะเป็นความมุ่งมั่นและตั้งใจ โดยมุ่งหวังในความสำเร็จในการงานในอนาคต และมีความท้าทายในเทคโนโลยีใหม่ๆ

12. นักศึกษาเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาช่างนี้ เนื่องจากได้รับโควต้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากสถาบันนี้ มีความคุ้นเคยและสนิทกับอาจารย์

13. บางรายวิชามีในหลักสูตร แต่ไม่มีในแผนการเรียนการสอน เป็นวิชาที่น่าเรียนมาก

ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า

1. ควรสนับสนุนให้มีทุนการศึกษามากกว่านี้

2. อยากเรียนเพราะชอบและมีงานทำที่ดี

3. เลือกเรียนสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ เพราะเคยเห็นคนอื่นที่มีความรู้ทางด้านนี้เป็นคนเก่ง มีความสามารถในด้านอิเล็กทรอนิกส์ ในขณะที่ตนเองไม่รู้เรื่อง และอยากเก่ง หรือมีความสามารถทำได้เช่นกัน

4. การเรียนในสาขาวิชาช่างนี้สามารถทำงานได้หลายแห่ง เช่น บริษัทต่างๆ

5. เนื่องจากในอนาคตเทคโนโลยีต้องก้าวหน้าไปมาก จึงเลือกเรียนสาขาวิชานี้ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสังคมในอนาคตให้ได้ เพื่อจะได้มีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข และสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันได้

6. เนื่องจากเป็นวิชาชีพทางด้านการปฏิบัติโดยตรง หากไม่ทำงานบริษัทก็สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ โดยอาศัยวิชาชีพที่เรียนมา

7. เป็นสาขาวิชาที่เรียนยาก น่าจะได้งานทำที่ดี

8. การเรียนหรือการทำงานในสาขาวิชาช่างนี้ ไม่มีเกียรติยศชื่อเสียง

9. การเรียนในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์น่าจะมีการนำเทคโนโลยีใหม่มาสอนและไม่ควรเก็บเครื่องมือที่มีเทคโนโลยีใหม่ๆ ไว้ เพื่อนักศึกษาจะได้เรียนรู้เข้าใจในเทคโนโลยีสมัยใหม่ ครูอาจารย์ ควรจะอธิบายให้เขาเข้าใจ ไม่ควรผ่านเลยไป ซึ่งจะทำให้นักศึกษาที่จบการศึกษามีแต่ความรู้ทางทฤษฎี ไม่มีความสามารถหรือทักษะในทางปฏิบัติ

10. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการทั้งในและต่างประเทศ

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

1. ถ้าสถาบันที่เขาเข้าเรียนมีคุณภาพ และทันสมัย ก็จะสามารถทำให้เขารู้จักสิ่งใหม่ๆ มีความรู้มากขึ้นและเป็นที่ยอมรับ

2. สังคมและสามารถที่จะหางานทำได้ง่ายและสิ่งที่ทำให้มีแรงจูงใจอีกอย่างก็คือ สถาบันนี้มีทุนให้กู้ยืม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก

3. สถานศึกษาแห่งนี้เป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการต่างๆ การจัดการเรียนการสอนดีมีความก้าวหน้าสูงและมีบุคลากรที่ดี

4. สถาบันนี้มีชื่อเสียงมากและเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วมีงานทำที่ดี

5. ควรจัดหาเครื่องมือที่ทันสมัยกว่านี้

ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1. การเข้ามาศึกษาต่อที่สถาบันนี้ เป็นการตัดสินใจด้วยตนเอง เพราะเห็นว่า ตนเองมีความสามารถที่จะเรียนต่อได้ในเรื่องความรู้ ส่วนเรื่องเงินก็เพราะมีทุนการศึกษาที่เขาสามารถกู้ยืมได้ จึงเป็นการลดอุปสรรคในการเรียนต่อให้สูงขึ้นได้

2. สถานศึกษานี้มีโควต้ารับนักศึกษาเข้ามาเรียน

3. ผู้ปกครองเห็นด้วยกับการศึกษาต่อ แต่ต้องการให้ศึกษาทางสายสามัญ จึงชี้แจงเหตุผลให้ท่านเข้าใจและเห็นด้วยที่เขามีความสุข ความพอใจในการเลือกสาขาวิชาที่ตนเองต้องการแล้วประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานและทำให้คนอื่นเดือดร้อน

4. ผู้ปกครองต้องการให้ศึกษาต่อในสถาบันนี้เพราะมีชื่อเสียงมาก

5. บิดา มารด ญาติ พี่น้อง เป็นแรงจูงใจที่สุดในการเข้ามาศึกษาต่อ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในบทที่ 5 นี้ จะเป็นสาระสำคัญในการดำเนินการวิจัยโดยสรุปตามลำดับดังนี้ วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น 4 ด้าน คือ

1. ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว
2. ลักษณะของงานและความก้าวหน้า
3. เกียรติยศชื่อเสียง
4. บุคคลที่เกี่ยวข้อง

5.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2542 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 2 สถานศึกษา คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่นและวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น จำนวนทั้งสิ้น 202 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 4 ด้าน รวมทั้งสิ้น 34 ข้อ

3. การนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แผนกอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป และแผนกเทคโนโลยีโทรคมนาคม วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีการของ Cronbach มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.97

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการแจกแจงแบบสอบถามและรับคืนด้วยตัวเอง โดยกรมอาชีวศึกษาออกหนังสือถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่นและคณะครุศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือถึงผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด 202 ชุด

5. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC$^+$ (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer Plus) วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสบถาม วิเคราะห์และสรุปผลโดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น และวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษาจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้าด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์และสรุปผลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Means) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย (The Coefficient of Variation)

5.3 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น ที่ตอบแบบสอบถามส่วนมาก ศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น ร้อยละ 51.50 รองลงมาคือ วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ร้อยละ 48.50 ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไปร้อยละ 52.00 (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลร้อยละ 26.70 วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่นร้อยละ 25.30) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่นร้อยละ 24.70 สาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่นร้อยละ 23.30 เมื่อพิจารณาระดับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.01 – 4.00 ร้อยละ 46.50 ระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.00 ร้อยละ 43.60 ระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 – 2.49 ร้อยละ 9.90 ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษาอยู่ในจังหวัดขอนแก่น ร้อยละ 55.40 อื่น ๆ (นอกจากจังหวัดขอนแก่น) ร้อยละ 44.60

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น 4 ด้าน คือ ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว

ลักษณะของงานและความก้าวหน้า เกียรติยศชื่อเสียงและบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่าแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อยทุกด้านตามลำดับ ดังนี้ ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น ที่ศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น และวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ การเรียนในวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสถานศึกษาจัดการศึกษาได้ มาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับต่ำสุดและเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นวิชาที่สามารถทำรายได้ระหว่างเรียน สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสถานศึกษานี้อยู่ในพื้นที่ (ภูมิลำเนา) ช่วยให้ประหยัดงบประมาณและได้รับความสะดวก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง

2.2 ลักษณะของงานและความก้าวหน้า พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่าระดับแรงจูงใจ มากที่สุด คือ สาขาวิชานี้เป็นอาชีพที่ต้องการสร้างสรรค์แสวงหาความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับรองลงมา คือ สาขาวิชาช่างนี้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดอันดับสุดท้าย คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ และไม่ต้องลงทุนสูง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ตามลำดับ

2.3 เกียรติยศชื่อเสียง พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับแรงจูงใจ อยู่ในระดับมากที่สุด คือ เกียรติยศชื่อเสียงของสถาบัน สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับรองลงมา คือ สาขาวิชานี้เป็นอาชีพที่สุจริต สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอันดับสุดท้าย คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถทำชื่อ

เสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสถานศึกษานี้ มีเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนทันสมัย สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ตามลำดับ

2.4 บุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า ระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้วยตนเอง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากรองลงมา คือ สังคมปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอันดับสุดท้ายซึ่งมีระดับแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง คือ เพื่อน ๆ แนะนำให้ศึกษาต่อสาขานี้ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และผู้แนะนำต้องการให้ศึกษาต่อคือผู้อุปการระด้านการเงินที่มิใช่บิดา – มารดาสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ ที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น และวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น 4 ด้าน คือ 1) ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว 2) ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า 3) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ 4) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากและสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ทั้งสองสถานศึกษาตามลำดับ คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น และวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่นเป็นอันดับรองลงมา

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก 3 ด้านตามลำดับดังนี้ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ตามลำดับดังนี้ ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัวสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย

3.1 ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่นในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว โดยภาพรวม

อยู่ในระดับ มาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก 6 ข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 2 อันดับแรกตามลำดับ คือ สถานศึกษาจัดการศึกษาได้มาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และการเรียนในวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย แรงจูงใจอยู่ในระดับ ปานกลาง ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2 ข้อ คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นวิชาที่สามารถหารายได้ระหว่างเรียน สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสถานศึกษานี้อยู่ในพื้นที่ (ภูมิลำเนา) ช่วยให้ประหยัดงบประมาณและได้รับความสะดวก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง

สำหรับวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า แรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ทุกข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 2 อันดับแรก คือ การเรียนในวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย อันดับรองลงมา คือ นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2 ข้อ คือ สถานศึกษานี้อยู่ในพื้นที่ (ภูมิลำเนา) ให้ประหยัดงบประมาณและได้รับความสะดวก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย อันดับ สุดท้าย คือ นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย

3.2 ลักษณะของงานและความก้าวหน้า พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่นด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อ พิจารณาในรายข้อนี้ ระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 1 ข้อ คือ สาขานี้เป็นอาชีพที่ต้องการสร้างสรรค์ แสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อยข้ออื่น ๆ อีก 8 ข้อ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก เป็นอันดับรองลงมา คือ สาขาวิชาช่างนี้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจมากและอยู่ในลำดับต่ำที่สุด คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ และไม่ต้องลงทุนสูงสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคงสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย

สำหรับวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ สาขาวิชานี้เป็นอาชีพที่ต้องการสร้างสรรค์ แสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับรองลงมา คือ สาขาวิชาช่างนี้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจต่ำที่สุด 2 ข้อ คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้และไม่ต้อง ลงทุนสูง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย

3.3 เกียรติยศชื่อเสียง พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่นด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับ มากที่สุด 1 ข้อคือ เกียรติยศชื่อเสียงของสถาบัน สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับรองลงมาคือ สถานศึกษานี้มีการจัดการเรียน การสอนที่ดี สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่ดีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจต่ำที่สุด 2 ข้อ และมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่องนับถือ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูลสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย

สำหรับวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ในวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า แรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 1 ข้อ คือ เกียรติยศชื่อเสียงของสถาบันสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และข้อที่มีค่าเฉลี่ย มาก เป็นอันดับรองลงมา คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สุจริต สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจต่ำสุด 2 ข้อ และ เป็นข้อที่มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก และปานกลางตามลำดับ คือ สถานศึกษานี้มีการจัดการเรียน การสอนดี สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสถานศึกษานี้มีเครื่องมือ และอุปกรณ์การสอนทันสมัยสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย

3.4 บุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 1 ข้อ คือ นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้วยตนเอง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และมีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับรองลงมา คือ สังคมปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจต่ำที่สุด 2 ข้อ คือ ข้อที่มีระดับแรงจูงใจ ปานกลางและน้อย ตามลำดับคือ เพื่อน ๆ แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และผู้แนะนำต้องการให้ศึกษาต่อ คือ ผู้อุปการะด้านการเงินที่ มิใช่บิดา – มารดาสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง

สำหรับวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเลคทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 2 ข้อคือ นักศึกษาตัดสินใจศึกษาต่อด้วยตนเอง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสังคมปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจต่ำสุด 2 ข้อ เป็นข้อที่มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ นักศึกษารุ่นพี่แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และผู้แนะนำต้องการให้ศึกษาต่อคือผู้อุปการะด้านการเงินที่มิใช่บิดา-มารดาสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง

5.4 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น มีสาระที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในสถานศึกษา ผลการวิจัยนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น 4 ด้าน คือด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อยทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าลักษณะของงานทางด้านอิเล็กทรอนิกส์, โทรคมนาคมและสื่อสาร เป็นงานที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของบุคคลอย่างมากในยุคเทคโนโลยีจึงทำให้หน่วยงาน และสำนักงานต่าง ๆ มีความจำเป็นต้องให้เครื่องมือทางด้านสื่อสารโทรคมนาคม อิเล็กทรอนิกส์หรือแม้กระทั่งคอมพิวเตอร์อันเป็นพื้นฐานมาจากด้านอิเล็กทรอนิกส์ สื่อสารและโทรคมนาคมนั่นเอง และนักศึกษาอาจเคยเห็นผู้สำเร็จการศึกษาหรือผู้ประกอบอาชีพทางด้านนี้ประสบผลสำเร็จมีชื่อเสียงมีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพอิเล็กทรอนิกส์ โทรคมนาคมและสื่อสาร

เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อยทุกด้าน ตามลำดับดังนี้ คือด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้าเป็นลำดับที่ 1 ด้านเกียรติยศชื่อเสียงเป็นลำดับที่ 2 ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัวเป็นลำดับที่ 3 และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นลำดับที่ 4 ซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของ Williamson (อ้างใน ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529 : 66-67) ซึ่งได้กล่าวถึงการเลือกอาชีพของแต่ละบุคคลว่าจะเลือกอาชีพโดยพิจารณาลักษณะของอาชีพเพื่อประกอบการพิจารณาลักษณะของตนเองพร้อมทั้งจะพิจารณาลักษณะของตลาดแรงงานเวลา และทุนทรัพย์ที่จะใช้ในการเตรียมตัว

ประกอบอาชีพและทฤษฎีนี้ได้กล่าวว่า แต่ละบุคคลประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญหลายประการเช่น ความสามารถความถนัด ความสนใจ ความต้องการ เชาว์ปัญญา ค่านิยม และบุคลิกภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ คือ ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้าเป็นลำดับที่ 1 ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง เป็นลำดับที่ 2 ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว เป็นลำดับที่ 3 ด้านคุณภาพของ โรงเรียน เป็นลำดับที่ 4 ด้านรายได้และอาชีพ เป็นลำดับที่ 5 และด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นลำดับที่ 6 และด้านความจำเป็น เป็นลำดับที่ 7

2. แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามสถานศึกษา ในรายด้าน ดังนี้

2.1 ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่นในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบสื่อสารโทรคมนาคมที่รวดเร็วและทันสมัยในปัจจุบัน ทำให้นักศึกษาตระหนักและสนใจในตนเอง อีกทั้งมีความคิดเห็นที่เป็นเหตุผลส่วนตัวมาก และอาจเป็นเพราะว่าการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่ให้นักศึกษารู้จักคิดหาเหตุผลตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จึงทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : 73) พบว่าองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวกศึกษา จังหวัดอุดรธานี ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ อมรรัตน์ เจริญชัย (2531 : 21-24) กล่าวถึง ลักษณะงานอาชีพทุกชนิดที่ต้องการความรู้และทักษะโดยเฉพาะผู้เรียนควรจะสำรวจความสนใจและความสามารถของตนเองว่าจะศึกษาในสาขาใดได้ดี ต้องวิเคราะห์ตนเองว่าควรจะเลือกอาชีพในสาขาที่ตนสนใจ จะทำให้เกิดความพอใจและมีความสุขในการทำงานให้เจริญก้าวหน้า

เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 2 อันดับแรกตามลำดับ คือ สถานศึกษาจัดการศึกษาได้มาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และการเรียนในวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย แรงจูงใจอยู่ในระดับ ปานกลาง ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2 ข้อ คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นวิชาที่สามารถหารายได้ระหว่างเรียน สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสถานศึกษานี้อยู่ในพื้นที่ (ภูมิลำเนา) ช่วยให้ประหยัดงบประมาณและได้รับความสะดวก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง อาจเป็นเพราะสถานศึกษาแห่งนี้ได้รับการยอมรับจากสังคมว่าเป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาได้มาตรฐานและมีตัวอย่างรุ่นพี่ ครู-อาจารย์ หรือผู้สำเร็จการศึกษาด้านนี้เข้าศึกษาต่อสูงขึ้นในหลายสาขา จึงทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ส่วนในรายข้อที่นักศึกษามีแรงจูงใจอยู่ใน

ระดับปานกลาง นั้น อาจเป็นเพราะว่า มีนักศึกษาที่จบการศึกษาและนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่บางคนสามารถทำรายได้ระหว่างเรียนและอาจมีนักศึกษาบางคนที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษา ซึ่งอยู่ในภูมิลำเนาแต่ไม่ได้ประหยัดรายจ่าย จึงทำให้ความคิดเห็นของนักศึกษามีความสอดคล้องกัน ในระดับปานกลาง และเป็นเหตุผลส่วนตัวของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับ ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของ Donald E. Super (1968 : 138-140) กล่าวว่า บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ ในระยะการสำรวจ (Exploratory Stage) เพื่อพิจารณาเลือกอาชีพ ขณะเดียวกันก็จะพิจารณาตนเองในด้านความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ และโอกาสที่จะได้งานในอาชีพนั้นด้วย สอดคล้องกับหลักการเลือกอาชีพของ J.L. Holland (1957 : 112-119) ที่ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเลือกอาชีพว่าบุคคลจะเลือกอาชีพตามลักษณะบุคลิกภาพของตนเกี่ยวข้องกับความสนใจ จากหลักการเลือกอาชีพดังกล่าว Holland ได้จัดกลุ่มอาชีพตามบุคลิกภาพของบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ออกเป็น 6 กลุ่ม และกลุ่มที่ 1 คือ บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภท Realistic เป็นบุคคลที่สนใจงานที่เป็นรูปธรรม งานที่ใช้ทักษะเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องจักร และมีความสามารถทางด้านช่าง เช่น อิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า งานทางช่างเทคนิค แต่ไม่ชอบการเข้าสังคม หลีกเลี่ยงการทำงานกับคนหมู่มาก ไม่ชอบเป็นจุดสนใจของผู้อื่น บุคลิกโดยทั่วไป เป็นคนขี้อาย ชอบเก็บตัว มัธยัสถ์ เป็นคนเปิดเผย จริงจัง ทำงานเสมอ อาชีพที่เหมาะสมสำหรับคนในกลุ่มนี้ ได้แก่ อาชีพกลุ่มวิศวกรรม ช่างเทคนิคต่างๆ ป่าไม้ เป็นต้น สิ่งแวดล้อมที่ต้องการ ทักษะในการใช้เครื่องจักรกล การเคลื่อนไหวร่างกาย และงานที่เป็นรูปธรรม

จากแนวคิดทฤษฎี ในการเลือกอาชีพนี้ ก็คือ การเลือกสาขาวิชาเรียน ซึ่งมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว เป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจ เลือกเรียนของนักศึกษา

สำหรับวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระบบสื่อสารโทรคมนาคมที่รวดเร็วและทันสมัยในปัจจุบันเช่นเดียวกันที่ทำให้นักศึกษาตระหนักและสนใจในตนเองมาก และอาจเป็นเพราะว่าการเรียนการสอนให้นักศึกษารู้จักคิดวิเคราะห์ และมีวิจารณญาณ และรู้จักปรับปรุงวิถีชีวิตและการทำงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ดังนั้นนักศึกษาจึงมีแรงจูงใจในด้านนี้มากสอดคล้องกันกับงานวิจัยของ ดาว สมศรีโหน่ง (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทช่างอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี พบว่า มูลเหตุจูงใจด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับ ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : บทคัดย่อ) พบว่าองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวกศึกษา จังหวัดอุดรธานี ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัวอยู่

ในระดับมาก และสอดคล้องกับ สุมาลี จุลเจิม (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกองค์ประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของวิทยาลัยพณิชยการสังกัดกรมอาชีวศึกษาในกรุงเทพฯ พบว่า แรงจูงใจในการเลือกองค์ประกอบอาชีพอิสระและอาชีพรับจ้าง ด้านที่มีความสำคัญเป็นลำดับแรก คือ ด้านความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว

เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า แรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ทุกข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 2 อันดับแรก คือ การเรียนในวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อยอันดับรองลงมา คือ นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2 ข้อ คือ สถานศึกษานี้อยู่ในพื้นที่ (ภูมิลำเนา) ช่วยให้ประหยัดงบประมาณและได้รับความสะดวก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย อันดับสุดท้าย คือ นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อยทั้งนี้อาจเป็นเพราะเคยเห็นนักศึกษารุ่นพี่ ครู อาจารย์ หรือมีบุคคลที่สำเร็จการศึกษาด้านนี้เรียนต่อในหลายสาขา และอาจจะเป็นเพราะว่ามีความสนใจการศึกษาด้านนี้จึงได้เลือกเรียนและศึกษาถึงความต้องการและความสนใจของตนเองในภายหลัง ซึ่งแรงจูงใจของนักศึกษา ในรายข้อนี้ สอดคล้องกับ George E. Myers (อ้างใน ระเบียบ อรชร. 2537 : 188) กล่าวว่า บุคคลจะมีความสุขและจะประสบความสำเร็จในชีวิต ถ้าเขาได้เลือกประกอบอาชีพตามความสนใจความถนัดและความสามารถของเขา เพราะความถนัด ความสนใจ ของบุคคลจะช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะในอาชีพ สอดคล้องกับ ลัดดา สุวรรณรัตน์ (2521 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม ได้พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ ด้านประสบการณ์เกี่ยวกับงานเป็นอันดับ 3 ความสนใจเป็นอันดับ 4 ความเข้าใจในตนเองเป็นอันดับ 5 แรงจูงใจดังกล่าวทำให้เกิดความมั่นใจในการออกไปประกอบอาชีพที่เลือก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเทพ สี่ทองอิน (2533 ก : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ในปี พ.ศ. 2533 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษานั้น ตัวแปรย่อยที่นักเรียนเลือกมากที่สุด คือ ความรู้ทางสาขาพลศึกษา ช่วยให้สามารถหางานได้หลายทาง มีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงได้

2.2 ลักษณะของงานและความก้าวหน้า พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีตัวอย่างนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษานี้ หรือผู้ที่ประกอบอาชีพนี้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพและประสบผลสำเร็จในชีวิตและลักษณะของงานด้านนี้เป็นงานที่มีความเปลี่ยนแปลงทาง

เทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว จึงทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของดาว สมศรีโหน่ง (2539 : 60) ที่พบว่ามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในจังหวัดอุดรธานี ด้านลักษณะของงานอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับ 3 ส่วนด้านความก้าวหน้าอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับ 1 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของผู้วิจัยครั้งนี้ พบว่า แรงจูงใจที่ นักศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า ในรายด้านอยู่ในอันดับที่ 1 และมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ สนั่น ประจงจิตร (2515 ก : บท คัดย่อ) ซึ่งศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบ องค์ประกอบซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของ นักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมและโรงเรียนมัธยมแบบธรรมดาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนในโรงเรียนแบบประสม ได้รับแรงจูงใจในการเลือกอาชีพตามลักษณะงาน และความก้าวหน้า เป็นอันดับ 2 ส่วนนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบธรรมดา เลือกลักษณะงานและความก้าวหน้าเป็นอันดับ 3 ใน 6 อันดับที่นักเรียนทั้ง 2 โรงเรียนเลือก

เมื่อ พิจารณาในรายข้อนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่ามีข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 1 ข้อ คือ สาขานี้ เป็นอาชีพที่ต้องการสร้างสรรค์ แสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ สัมประสิทธิ์การกระจายมี ค่าน้อยข้ออื่น ๆ อีก 8 ข้อ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก เป็นอันดับรองลงมา คือ สาขาวิชาช่างนี้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจมากและอยู่ในลำดับต่ำที่สุด คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ และไม่ต้องลงทุนสูงสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคงสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย อาจเป็นเพราะว่าอาชีพนี้ ตลาดแรงงานและประเทศชาติต้องการมากสาขาหนึ่งในปัจจุบันและมีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างรวดเร็วในด้านอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์สื่อสาร และโทรคมนาคม และอาจเป็นเพราะว่านักศึกษาเคยเห็นบุคคลที่ประกอบอาชีพอิสระได้ มีรายได้ดี ไม่ต้องลงทุนสูง และมีความก้าวหน้า สอดคล้องกับ จิตรอารี เนตรหิน (2513 ก : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคศึกษาที่ 11 ปีการศึกษา 2513 พบว่า ค่านิยมที่นักเรียนยึดถือเป็นเกณฑ์ในการเลือกอาชีพ คือ เกียรติยศชื่อเสียง และความก้าวหน้า นักเรียนชายมีค่านิยมทางรายได้และผู้นำกว่านักเรียนหญิง นักเรียนที่เลือกอาชีพรับราชการมีค่านิยมลักษณะงานด้านความมั่นคงทางอาชีพสูงกว่านักเรียนที่สนใจเลือกอาชีพอิสระ ส่วนนักเรียนที่เลือกอาชีพอิสระมีค่านิยมลักษณะงาน มีรายได้สูงกว่านักเรียนที่เลือกอาชีพรับราชการ สอดคล้องกับ ราตรี รุ่งโรจน์ (2514 ก : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดระนอง ปีการศึกษา 2514 พบว่า เหตุผลของผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเลือกเรียน ตั้ง

แต่อันดับ 2 เรียงลงมา ตามลำดับ คือ เป็นลักษณะงานอาชีพที่เป็นที่นิยม สวัสดิการดี มีความมั่นคง เป็นอาชีพที่สร้างฐานะได้รวดเร็วและก้าวหน้า

สำหรับวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะงานด้านอิเล็กทรอนิกส์สื่อสารและโทรคมนาคม มีความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และอาจเป็นงานที่ท้าทายความสามารถ จึงทำให้นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในทั้งสองสถานศึกษามีแรงจูงใจในด้านนี้สอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับ 1 และสอดคล้องกับ สมพงษ์ อาภาพันธ์ (2519 ก : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า ความก้าวหน้าทางอาชีพเป็นเหตุผลจูงใจในการเลือกอาชีพ เป็นอันดับ 1 สอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : บทคัดย่อ) การศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี พบว่า ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้าอยู่ในระดับมาก

เป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่านักศึกษาทั้ง 2 แห่งมีแรงจูงใจสอดคล้องกันในระดับมากที่สุดคือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ต้องสร้างสรรค์ แสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และมีข้ออื่น ๆ อีก 8 ข้อ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อและข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับรองลงมา คือ สาขาวิชาช่างนี้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจมากต่ำที่สุด 2 ข้อ คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้และไม่ต้องลงทุนสูง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ตลาดแรงงานและประเทศต้องการอาชีพนี้มากสาขาหนึ่ง และอาจเป็นเพราะปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ด้านอิเล็กทรอนิกส์ สื่อสาร โทรคมนาคม อย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน นักศึกษาจึงมีแรงจูงใจ สอดคล้องกันดังกล่าว และสอดคล้องกับไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษา เรื่องการสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2531 นักเรียนชั้น ม.ศ. 3 มีความต้องการเลือกเรียนลักษณะ วิชาชีพ ที่หางานทำได้ง่าย รายได้ดี และเป็นวิชาชีพที่ใช้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัว สอดคล้องกับ นิตยา ธรรมพันธุ์ (2523 ก : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ในโรงเรียนมัธยมของรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ปรากฏว่านักเรียนชายหญิงมีค่านิยมในอาชีพด้านบริการสังคมสูงสุด นักเรียนชายมีค่านิยมในอาชีพด้านรายได้สูงกว่านักเรียนหญิง นักเรียนหญิงมีค่านิยมด้านอาชีพ ด้านความก้าวหน้า การบริการสังคม และความมั่นคงในอาชีพ เป็น

อันดับ 2, 3 และ 4 ตามลำดับ และอาชีพที่นักเรียนเลือกมากที่สุด คือ ลักษณะงานที่ใช้วิชาชีพและวิชาการรองลงมาเป็นลักษณะอาชีพช่างเทคนิค ช่างฝีมือและอาชีพทหาร

2.3 เกียรติยศชื่อเสียง ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาเคยได้ยินชื่อเสียงของสถาบันมานานที่นักศึกษารุ่นพี่ได้ สั่งสมไว้จนเป็นที่ยอมรับของสังคมและต้องการที่จะรักษาไว้ พวกเขาก็ต้องการเป็นคนที่มีเกียรติยศชื่อเสียงด้วยว่า ตนเองเรียนอยู่ในสถาบันที่มีชื่อเสียง สอดคล้องกับทฤษฎีของ Bayton (อ้างใน กิติ ตยัคคานนท์. 2533 : 128) ได้กล่าวว่า ความต้องการจิตใจของมนุษย์มี 3 ประการ และ ประการที่ 2 คือ ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ และความเด่น เมื่อบุคคลมีพรรคพวกและทำให้คนอื่น รักใคร่แล้วบุคคลยังต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีกไม่มีที่สิ้นสุด นั่นคือ เกียรติยศ ชื่อเสียง ซึ่งจะทำให้คนอื่นยอมรับนับถือและยกย่องตนเองและก็จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นได้ และสอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจของ A.H. Mallow (อ้างใน ระเบียบ อรชร. 2537 : 37) ที่กล่าวความต้องการที่เป็นพื้นฐานทำให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์ แบ่งออกเป็นลำดับ 5 ขั้น ดังนี้ ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการเข้าพวกเข้าหมู่ (Belonging Needs) ความต้องการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) และความต้องการเห็นสภาพความเป็นจริงของตนเอง (Self Actualization) ดังนั้น ในการเลือกอาชีพจึงมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าคนจะเลือกอาชีพเพื่อตอบสนองความต้องการของตน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ เกียรติยศชื่อเสียงของสถาบัน สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก เป็นอันดับรองลงมา คือ สถานศึกษานี้มีการจัดการเรียนการสอนที่ดี สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก และเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2 ข้อ และมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เป็นที่น่าสังเกตุว่า ในรายข้อนี้มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ ข้ออื่นๆ อีก 7 ข้อ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกันกับรายด้านที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ดังนั้นจะเห็นได้ว่า นักศึกษามีแรงจูงใจสอดคล้องกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า คณะกรรมการจัดทำคู่มือนักศึกษา (2544 : 9) กล่าวว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น เป็นสถาบันที่จัดตั้งขึ้นโดยความร่วมมือของรัฐบาลไทยและรัฐบาลสาธารณรัฐเยอรมัน เพื่อส่งเสริมการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านการศึกษาและการฝึกอบรมช่างที่ดีในระดับช่างฝีมือและช่างเทคนิค อีกทั้งยังเคยได้รับความช่วยเหลือด้านเครื่องมือครุภัณฑ์และอุปกรณ์ รวมทั้งได้รับทุนส่งอาจารย์และนักศึกษาไปฝึกอบรมดูงานที่เยอรมัน อีกทั้งได้โครงการเงินกู้จาก Asian Development Bank (ADB) และ World Bank เพื่อจัดซื้อเครื่องมือ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ ตลอด

จนส่งอาจารย์ไปอบรมดูงานต่างประเทศ อาจทำให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย, มีอาจารย์ที่มีความสามารถทางการสอนดีเด่น, มีการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีนักศึกษาที่มีคุณภาพ มีชื่อเสียง และได้รับการยกย่องของคนทั่วไป สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดา สุวรรณรัตน์ (2512 : บทคัดย่อ) พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรมมีแรงจูงใจอยู่ในอันดับที่ 2 คือ เกียรติยศ ชื่อเสียง สอดคล้องกับ ระเบียบ อรชร (2537 : บทคัดย่อ) พบว่า มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีระดับมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมากในด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง

สำหรับวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ในวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจาย มีค่าน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น เป็นวิทยาลัยที่เก่าแก่มีชื่อเสียงมานาน มีภาพพจน์ที่ดีและอาจมีนักศึกษาที่จบการศึกษาแล้ว มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานหรือสถานประกอบการต่างๆ จึงทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจในด้านนี้มาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ

Charles Robert Salters (1985 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ แนวความคิดของตนเองต่อวิทยาศาสตร์และตัวแปรอื่นๆ ในการเลือกอาชีพกับการเลือกอาชีพทางวิทยาศาสตร์ ของนักศึกษา ในวิทยาลัยของคนผิวดำ พบว่า ในการเลือกอาชีพและเลือกวิชาเอกทางวิทยาศาสตร์ เพราะภาพพจน์ของวิทยาศาสตร์ (Image of Science) นักศึกษาให้ความสำคัญเป็นอันดับ 3 ใน 10 อันดับของตัวแปรความมุ่งหวังของครูเป็นอันดับ 4 และอิทธิพลจากครอบครัวเป็นอันดับ 8 และยังสอดคล้องกับทฤษฎีของ

Donal E.Super (1968 : 138-140) ที่ได้เสนอทฤษฎีพื้นฐานทางการพัฒนาอาชีพไว้ 10 ประการ และในประการที่ 9 ได้กล่าวถึงการเข้าสู่อาชีพว่า เกิดขึ้นจากกระบวนการผสมผสานระหว่างตัวบุคคลและตัวแปรทางสังคม เช่น ระหว่างความคิดรวบยอด หรือภาพพจน์ที่ตนมีอยู่กับสภาพความจริง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ เกียรติยศชื่อเสียงของสถาบัน สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก เป็นอันดับรองลงมา คือ สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สุจริต สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจต่ำที่สุด 2 ข้อ และเป็นข้อที่มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก และปานกลาง ตามลำดับ คือ สถานศึกษานี้มีการจัดการเรียนการสอนดี สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสถานศึกษานี้มีเครื่องมือ และอุปกรณ์การสอนทันสมัย สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า คณะกรรมการจัดทำคู่มือการเรียนการสอนนักศึกษา (2544 : 7-8) กล่าวว่า วิทยาลัยนี้เป็นสถาบันที่

เก่าแก่มีชื่อเสียงมานาน เคยได้โครงการ SEATO ได้รับการปรับปรุงโรงงานเพื่อเตรียมติดตั้งเครื่องจักร เครื่องมือได้เปิดสอนแผนกช่างก่อสร้าง ตั้งแต่ พ.ศ. 2506 หลังจากนั้น ไม่เคยได้ทุนใดเลย จนกระทั่ง พ.ศ. 2537 จึงได้รับโครงการ DOVE-SATI Telecommunication Training Linkage Project โดยได้จัดซื้อเครื่องมือ ครุภัณฑ์ และส่งอาจารย์ไปอบรมดูงานที่ประเทศแคนาดา และเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แผนกวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม จึงทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ทำให้มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ในรายข้อดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกัน ในรายด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า การศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี มีองค์ประกอบที่มีผลอยู่ในระดับมากในด้าน เกียรติยศ ชื่อเสียง สอดคล้องกับ จิตอารี เนตรหิน (2513 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเทียบ ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ของโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคการศึกษาที่ 11 พบว่า ค่านิยมที่นักเรียนยึดถือเป็นเกณฑ์ในการเลือกอาชีพที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง คือ เกียรติยศ ชื่อเสียง

2.4 บุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมประเทศไทยกำลังมีการเปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรมาเป็นภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น มีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมขยายไปในภาคต่างๆ ของประเทศ รวมทั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีขอนแก่นเป็นศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรม ดังนั้น ค่านิยมในอาชีพด้านอุตสาหกรรมจึงมีมากขึ้น จึงทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันและมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางดังกล่าว สอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ ของ Eli Ginzberg (อ้างใน ระเบียบ อรชร. 2537 : 41-43) ได้กล่าวถึงการเลือกอาชีพของคน ออกเป็นช่วงๆ ของอายุ โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ในช่วงที่ 2 คือ ระยะการเปลี่ยนแปลง (Tentative Period) เป็นระยะที่เลือกอาชีพ โดยพิจารณาองค์ประกอบบางส่วน เช่น ค่านิยม นอกจากนี้ผลการวิจัยในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในจังหวัดอุดรธานี อยู่ในระดับปานกลางและ ดาว สมศรีโหน่ง (2539 : บทคัดย่อ) พบว่า มูลเหตุจูงใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้วยตนเอง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับรองลงมา คือ สังคมปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจต่ำที่สุด 2 ข้อ คือ ข้อที่มีระดับแรงจูงใจปานกลางและ

น้อย ตามลำดับ คือ เพื่อนๆ แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และผู้แนะนำต้องการให้ศึกษาต่อ คือ ผู้อุปการะด้านการเงิน ที่มิใช่บิดา-มารดา สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมดังกล่าว ข้างต้น และจังหวัดขอนแก่นเป็นจังหวัดใหญ่จังหวัดหนึ่งของประเทศ จึงทำให้สิ่งแวดล้อมต่างๆ เปลี่ยนแปลงตามกัน รวมทั้งการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อ แม่ ผู้ปกครอง และด้านการศึกษา

ผลการวิจัยในรายข้อ สอดคล้องกับ ระเบียบ อรชร (2537 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า มีมูลเหตุแรงจูงใจ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ การตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับรองลงมา คือ สังคมปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรม มากขึ้น มีความสอดคล้องและใกล้เคียงกับงานวิจัยในรายงานของ ดาว สมศรีโหน่ง (2539 : 106) ที่พบว่า มูลเหตุแรงจูงใจข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสูงสุดของด้านนี้ คือ "คนในสังคมให้ความนิยมอาชีพทางช่างอุตสาหกรรมมาก" ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจต่ำที่สุด 2 ข้อ คือ ข้อที่มีระดับแรงจูงใจปานกลางและน้อย ตามลำดับ คือ เพื่อนๆ แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้และผู้แนะนำต้องการให้ศึกษาต่อ คือ ผู้อุปการะด้านการเงินที่มิใช่บิดา-มารด สอดคล้องกับ Baiba Livija Kreger (1988 : บทคัดย่อ) ได้กล่าวว่า มนุษย์ต้องอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อม ดังนั้น สิ่งแวดล้อมซึ่งรวมถึงบุคคลก็จะมีอิทธิพลในหลาย ๆ ด้านในการเลือกอาชีพก็เช่นเดียวกัน นักศึกษาจะต้องคำนึงถึงแรงจูงใจทั้งหลายมีอิทธิพลแต่แรงจูงใจที่แข็งแรงที่สุด ได้แก่ อิทธิพลทางครอบครัว

สำหรับวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น พบว่า แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนการสอนในปัจจุบันที่สอนให้นักศึกษาค้นคว้า ฝึกทำรายงานหรือแก้ปัญหาด้วยตนเอง การออกมารายงานหน้าชั้นเรียน รวมทั้งนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมองค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทย และการจัดการเรียนการสอนของกรมอาชีวศึกษาในปัจจุบัน ได้จัดให้มีชั่วโมงกิจกรรมสัปดาห์ละ 2 คาบ และมีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่มตามแผนกวิชาช่างนั้นๆ อาจทำให้นักศึกษาได้มีทักษะและประสบการณ์ทุกๆ ด้าน ซึ่งในแต่ละปี จะมีการจัดงานในระดับภาคและประเทศร่วมกัน

จึงทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมากและสอดคล้องกับทฤษฎีของ Donal E.Super (1968 : 138-140) ได้เสนอทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานการพัฒนาอาชีพไว้ 10 ประการ ซึ่ง Super ได้สรุปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีอิทธิพลในการเลือกอาชีพ คือ พ่อ แม่ เด็กที่มีพ่อ แม่ มีฐานดีย่อมมีโอกาสได้พบบุคคลมากมายหลายอาชีพทำให้มีประสบการณ์มากขึ้น ซึ่งจะช่วยสร้างแบบแผนทางอาชีพได้ใกล้เคียงกับความต้องการของตนและยอมรับว่าครูแนะแนวจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาด้านอาชีพของเด็ก ทำให้เข้าใจตนเองและเลือกอาชีพความต้องการ

ผลการวิจัยในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยไม่สอดคล้องกับ ระเบียบ อรชร (2537 : บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรมด้านนี้อยู่ในระดับน้อย

และไม่สอดคล้องกับ สนั่น ประจงจิตร (2515 : บทคัดย่อ) พบว่า แรงจูงใจในการเลือกอาชีพนักเรียน ม.ศ. 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบธรรมดา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น มีแรงจูงใจในการเลือกอาชีพเกี่ยวกับตัวบุคคลเป็นอันดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ นักศึกษาตัดสินใจศึกษาต่อด้วยตนเอง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และสังคมปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจต่ำที่สุด 2 ข้อ คือ เป็นข้อที่มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ นักศึกษารุ่นพี่แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และผู้แนะนำต้องการให้ศึกษาต่อ คือ ผู้อุปการะด้านการเงิน ที่มิใช่บิดา-มารดา สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียน การสอนที่กล่าวในข้างต้นและอาจเป็นเพราะว่า การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะสังคมในเมืองใหญ่ จึงทำให้นักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น มีความคิดเห็นสอดคล้องและใกล้เคียงกันกับนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ในรายข้อในด้านนี้ และสอดคล้องกับ สุมาลี จุลเจิม (2540 : 40) กล่าวไว้ว่า อิทธิพลที่สำคัญมากต่อการศึกษาต่อและเลือกอาชีพของ นักเรียนประการหนึ่ง คือ ตัวบุคคล ผลจากการศึกษางานวิจัยของหลาย ๆ ท่าน สอดคล้องกันว่า บิดามารดา มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพและเลือกศึกษาต่อเป็นอันดับแรก นอกจากบิดามารดาแล้วบุคคลที่มีความสำคัญรองลงไปคือ เพื่อนฝูง บุคคลในอาชีพ บุคคลภายในโรงเรียน นักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองเล็ก ๆ นั้น บิดามารดาและญาติพี่น้องจะมีความสำคัญมากที่สุดต่อการเลือกอาชีพ โรงเรียนมีความสำคัญรองลงมา นักเรียนทีอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่มักจะดำเนินรอยตามครอบครัว อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนที่อยู่ในเมืองใหญ่มีโอกาสเห็นสิ่งต่าง ๆ มาก เป็นผู้มีหูตากว้างขวางทั้งสภาพการณ์ในเมืองใหญ่ยังสอนและอบรมให้เป็นตัวเองรู้จักพึ่งตัวเอง ดังนั้น จึงเลือกอาชีพด้วยความคิดเห็น และความพอใจของตนเอง สอดคล้องกับ ทฤษฎีของ Eli Ginzberg (อ้างใน ระเบียบ อรชร. 2537 : 41-43) ได้กล่าวว่าในการเลือกอาชีพของคนนั้น จะแบ่งออกเป็น 3 ช่วง

1. ระยะเพ้อฝัน (Fantasy Period) อยู่ในวัยเด็ก ซึ่งมีอายุก่อน 11 ปี ความคิดทางอาชีพเกิดจากอิทธิพลของ พ่อ แม่ ญาติพี่น้อง ครู

2. ระยะการเปลี่ยนแปลง (Tentative Period) ระยะที่เลือกอาชีพตามค่านิยม อาจจะพิจารณาองค์ประกอบด้านความถนัด ความสนใจบ้าง

3. ระยะพิจารณาตามสภาพความเป็นจริง (Realistic Period) เป็นช่วงอายุประมาณ 17-21 ปี เป็นระยะพิจารณาความสามารถของตนเองอย่างรอบคอบ ประกอบกับลักษณะอาชีพเป็นแนวทางในการตัดสินใจ

ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่า นักศึกษาได้นำเอาประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับมาใช้ในประกอบการตัดสินใจเลือกเรียน หรือเลือกอาชีพของตนเอง จึงทำให้มีแรงจูงใจในรายข้อ ดังกล่าว

5.5 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น รวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก จึงน่าจะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาจะเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร และสาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม อาจารย์แนะแนวอาชีพและจัดหางาน และอาจารย์ในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร และสาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม ควรให้ความสนใจ เพื่อจะได้สร้างเสริมแรงจูงใจให้มากขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ โดยจำแนกตามสถานศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สำหรับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น พบว่า

1. ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว ผลการวิจัยในด้านนี้ อยู่ในระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และอยู่ในลำดับสูงสุดของด้านนี้ คือ "สถานศึกษาจัดการศึกษาได้มาตรฐาน" และข้อที่มีแรงจูงใจระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และอยู่ในลำดับรองลงมา คือ "การเรียนในสาขาวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา" ส่วนข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และปานกลาง และเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2 ข้อ คือ "สาขาวิชาช่างนี้เป็นสาขาวิชาที่สามารถหารายได้ระหว่างเรียน" และ "สถานศึกษานี้อยู่ในพื้นที่ (ภูมิลำเนา) ช่วยให้ประหยัดงบประมาณและได้รับความสะดวก"

ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ ได้มีความรู้ เรื่อง การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน พัฒนาการจัดการศึกษาได้ดียิ่งขึ้นต่อไป อาจารย์แนะแนว ควรจัดทำสื่อบอร์ดแผ่นพับ หรือจัดนิทรรศการ เกี่ยวกับการศึกษาต่อ การหารายได้ระหว่างเรียน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักศึกษา

2. ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า ผลการวิจัยด้านนี้อยู่ในระดับมาก เป็นที่น่าสังเกตว่า ในด้านนี้มีข้อที่มีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้ออื่นๆ อีก 8 ข้อ มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อยทุกข้อ ข้อที่มีระดับแรงจูงใจอยู่ในลำดับสูงสุด คือ "สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ต้องการการสร้างสรรค์แสวงหาความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ๆ" ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ "สาขาวิชาช่างนี้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ" ข้อที่มีแรงจูงใจในระดับมาก ลำดับต่ำสุด 2 ข้อ คือ "สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้และไม่ต้องลงทุนสูง" และ "สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง"

ผู้บริหารสถานศึกษาและครู-อาจารย์ ในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ควรส่งเสริม สนับสนุนให้มีการอบรม สัมมนา ในด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ อยู่เสมอ เพื่อจะนำความรู้มาพัฒนาการเรียนการสอน ควรอบรม สั่งสอนนักศึกษาให้มีความอดทน ขยัน หมั่นเพียร ในการศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความรู้และทักษะ ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ อย่างจริงจัง จนสามารถนำไปประกอบอาชีพให้เจริญก้าวหน้าและมีความมั่นคง ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมให้มีการกำหนดนโยบายในการจัดส่งนักศึกษาออกฝึกงานเพื่อเป็นการเสริมสร้างทักษะวิชาชีพ

อาจารย์ฝ่ายแนะแนวควรจัดให้มีนิทรรศการแสดงภาพถ่าย สิ่งพิมพ์ สไลด์ วิดีทัศน์ หรือสื่อต่างๆ เพื่อแนะนำอาชีพอิสระ

3. ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ผลการวิจัย ด้านนี้อยู่ในระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย สิ่งที่น่าสังเกตในด้านนี้ คือ ในรายข้อ มีข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด อยู่ 1 ข้อ และข้ออื่นๆ อีก 7 ข้อ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อยทุกข้อ ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ “เกียรติยศชื่อเสียงของสถาบัน” รองลงมาคือ “สถานศึกษานี้มีการจัดการเรียนการสอนดี” ข้อที่มีแรงจูงใจมากอยู่ในลำดับต่ำสุด 2 ข้อ คือ “สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่องนับถือ และ “สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล”

“เกียรติยศชื่อเสียงของสถาบัน” เป็นที่น่าสังเกตว่า ข้อนี้มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา ครู-อาจารย์ จึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักรักษาชื่อเสียงของสถาบันให้คงไว้ ควรประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาได้ทราบโดยทั่วกัน และควรส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกีฬา ฝ่ายพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ฝ่ายศิลปะและวัฒนธรรม ฝ่ายนักศึกษาสัมพันธ์และฝ่ายอื่นๆ เพื่อให้นักศึกษาได้ช่วยกันสร้างเกียรติยศชื่อเสียงของสถาบันต่อไป เช่น ส่งเสริมให้นักศึกษา ตอบปัญหาทางวิชาการ ส่งเสริมให้นักศึกษาคิดค้นทำสิ่งประดิษฐ์เข้าแข่งขันในระดับชาติ ส่งเสริมให้นักศึกษาบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ออกค่ายอาสาพัฒนาหรือช่วยเหลือสังคมในด้านต่างๆ เป็นต้น ควรมีการประชาสัมพันธ์ทั้งในระดับสถาบัน และทางสื่ออื่นๆ เมื่อมีนักศึกษาได้ทำชื่อเสียงให้แก่สถาบัน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมอบหมายให้อาจารย์แนะแนวจัดทำเอกสาร แผ่นพับ วีดิทัศน์ หรือสื่ออื่นๆ เพื่อประชาสัมพันธ์แก่นักศึกษาและบุคคลทั่วไปเข้าใจถึงวิชาชีพอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตของบุคคลและสังคม นอกจากนั้น ควรจัดหาสื่อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าหรืออุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่ทำชื่อเสียงให้แก่ประเทศ เช่น การจัดนิทรรศการสิ่งประดิษฐ์ของนักศึกษาหรืองานวิจัยของนักศึกษา เป็นต้น ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการผลิตสินค้าทางอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นใช้ในประเทศ และส่งออกต่างประเทศ เช่น หม้อแปลง วิทยุทรานซิสเตอร์ อุปกรณ์ควบคุมต่างๆ เป็นต้น ซึ่งทำรายได้ให้กับประเทศไม่น้อย

4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัย ด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่าในด้านนี้มีข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ

สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย รองลงมา เป็นข้อที่มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ที่มีสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีแรงจูงใจต่ำสุด 2 ข้อ และ แรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางและน้อย สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อยและปานกลาง ตามลำดับ ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในลำดับสูงสุด คือ "นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาด้วยตนเอง" ข้อที่อยู่ในอันดับรองลงมา คือ "สังคมปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น" ข้อที่มีแรงจูงใจต่ำสุด 2 ข้อ คือ เพื่อนๆ แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้ และ "ผู้แนะนำต้องการให้ศึกษาต่อ คือ ผู้อุปการะด้านการเงินที่มิใช่บิดา-มารดา"

ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดทำรายการวิทยุและโทรทัศน์ เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปในเรื่องบทบาทและงานทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ อิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร และเทคโนโลยีโทรคมนาคม ที่มีบทบาทอย่างมากในยุคปัจจุบัน ครู-อาจารย์แนะแนว และครู-อาจารย์ที่สอนในสาขาวิชาช่างนี้ ควรร่วมกันออกแนะแนวให้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สำหรับวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

1. ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว

ผลการวิจัยในด้านนี้อยู่ในระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก และสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจอยู่ในอันดับมาก 2 อันดับแรก คือ "การเรียนในสาขาวิชาช่างนี้ มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา" และ "นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป" และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2 ข้อ คือ "สถานศึกษานี้อยู่ในพื้นที่ (ภูมิลำเนา) ช่วยให้ประหยัดงบประมาณและได้รับความสะดวก" และ "นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร"

ผู้บริหารสถานศึกษา ควรกำหนดนโยบายด้านการอาชีวศึกษา โดยเฉพาะสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไปและสาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคมให้ถูกต้องกับความสนใจ และความต้องการของบุคคล

อาจารย์ฝ่ายแนะแนว ควรจัดนิทรรศการ จัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ บอร์ด แผ่นพับ จัดทำ Website ลงใน Internet เพื่อเผยแพร่ให้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อสำหรับนักศึกษา

2. ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า ผลการวิจัยด้านนี้ อยู่ในลำดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย และเป็นที่น่าสังเกตว่าในด้านนี้ มีข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย ข้ออื่นๆ อีก 8 ข้อ มีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อยทุกข้อ ข้อที่มีระดับแรงจูงใจอยู่ในลำดับสูงสุดคือ "สาขาวิชาช่างนี้ เป็นอาชีพที่ต้องการสร้างสรรค์แสวงหาความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ๆ" ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ "สาขาวิชาช่างนี้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ" ข้อที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ลำดับต่ำสุด 2 ข้อ คือ "สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง" และ "สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้และไม่ต้องลงทุนสูง"

กรมอาชีวศึกษา ควรกำหนดนโยบายในการจัดทำโครงการฝึกอบรม สัมมนา ดูงาน ตลอดจนการฝึกงานให้แก่ครู-อาจารย์ ในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกสทั่วไป สาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม และควรจัดทำโครงการความร่วมมือระหว่างกรมอาชีวศึกษากับเอกชน สถานประกอบการและหน่วยงานภาครัฐบาลที่มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในการจัดฝึกอบรมครู-อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป สาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม เพื่อให้มีความรู้ทักษะ ประสบการณ์ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ตลอดจนความต้องการของสถานประกอบการในด้านอิเล็กทรอนิกส์สื่อสารและโทรคมนาคมอยู่เสมอ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ถูกต้องตามความสนใจ ความต้องการของบุคคลและตลาดแรงงานต่อไป

ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริม สนับสนุนครู-อาจารย์ให้เข้ารับฝึกอบรม สัมมนา ดูงาน และฝึกอบรมเกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ

ครู-อาจารย์ ผู้สอนในสาขาวิชาช่างนี้ ควรที่จะตระหนักถึงความสำคัญและสนใจกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ควรแสวงหาความรู้ เทคโนโลยีและเทคนิคใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบและวิธีการทำงานและการเรียนการสอนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน เพื่อจะได้ผลิตนักศึกษาให้มีคุณภาพ สอดคล้องตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ

ผู้บริหารสถานศึกษาและครู-อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาช่างนี้ ควรอบรม สั่งสอนนักศึกษาให้มีความขยัน อดทน ในการศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อจะได้เกิดความรู้ ทักษะและประสบการณ์อย่างจริงจัง จนสามารถนำไปประกอบอาชีพให้เจริญก้าวหน้าและมีความมั่นคงต่อไป

ส่วนในข้อที่ว่า “สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้และไม่ต้องลงทุนสูง” การประกอบอาชีพอิสระเป็นนโยบายกรมอาชีวศึกษา ในเป้าหมาย 10 ประการ ดังนั้น อาชีวศึกษาภาคและผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดทำโครงการทั้งในระดับภาคและระดับสถานศึกษาให้เป็นรูปธรรม เช่น การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร และสาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม การประกวดผลการดำเนินโครงการเกี่ยวกับอาชีพอิสระในสถานศึกษา รวมทั้งการจัดตั้งชมรมผู้ประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนตามระเบียบขององค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทย (อชท.) ซึ่งสามารถดำเนินกิจกรรมภายใต้การนิเทศก์

ฉะนั้น งานแนะแนวจึงมีบทบาทสำคัญมาก เนื่องจากแนะแนวทางของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีหน้าที่ในการบริการแนะแนวอาชีพ แนะแนวการศึกษา และแนะแนวจัดหางาน ดังนั้น อาจารย์แนะแนวจึงควรจัดสรรหาวิทยากร จากภายในและภายนอกสถานศึกษามาบรรยายให้ความรู้ แก่นักศึกษา ในเรื่องการจัดการการดำเนินงานอาชีพอิสระ จัดทำเอกสาร สิ่งพิมพ์ วีดิทัศน์ ที่เกี่ยวข้องกับงานและอาชีพใหม่ๆ เพื่อเร่งเร้าให้นักศึกษาเกิดความสนใจศึกษาลู่ทางในการประกอบอาชีพอิสระด้วยความมั่นใจในอนาคต

3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ผลการวิจัยด้านนี้ อยู่ในระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ "เกียรติยศชื่อเสียงของสถาบัน" ข้ออื่นๆ อีก 6 ข้อ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ข้อที่อยู่ในอันดับรองลงมาคือ "สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สุจริต" ข้อที่มีแรงจูงใจมากอันดับต่ำสุด คือ "สถานศึกษานี้มีการจัดการเรียนการสอนดี" และมีข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุดอันดับสุดท้ายและมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ "สถานศึกษานี้มีเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนทันสมัย"

ผู้บริหารสถานศึกษา ครู-อาจารย์ ควรส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักรักษาชื่อเสียงของสถาบันให้ยิ่งขึ้น ควรประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาได้ทราบโดยทั่วกัน และควรส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ อันจะทำให้เกิดชื่อเสียง แก่วิทยาลัย ได้แก่ กิจกรรมลูกเสือ กิจกรรมชมรมวิชาช่างต่างๆ กิจกรรมองค์การช่างเทคนิคแห่งประเทศไทย เช่น ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าแข่งขันส่งสิ่งประดิษฐ์คนรุ่นใหม่

ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดประชุม สัมมนาเพื่อจัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพนักเรียนตามนโยบายเป้าหมายที่ 7 ของกรมอาชีวศึกษา ทั้งในระดับจังหวัดและระดับภาค โดยให้เน้นถึงความซื่อสัตย์ สุจริต ควรให้มีการติดตามผล อาจารย์แนะแนว ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ควรให้คำแนะนำและประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนนักศึกษาทราบโดยทั่วกัน

ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริม สนับสนุนและจัดหาเครื่องมือ ครุภัณฑ์ใหม่ๆ มาเพิ่มเติมอยู่เสมอให้เพียงพอ

4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยด้านนี้ อยู่ในระดับมาก สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย พิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจ สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อย 2 ข้อ คือ "นักศึกษาตัดสินใจศึกษาต่อด้วยตนเองและสังคม" ปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ คือ "นักศึกษารุ่นพี่แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้" และ "ผู้แนะนำต้องการให้ศึกษาต่อ คือ ผู้อุปการะด้านการเงินที่มิใช่บิดา-มารดา" สัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อยและปานกลาง ตามลำดับ

ผู้บริหารสถานศึกษา ครู-อาจารย์ฝ่ายแนะแนวอาชีพ และจัดหางาน และครูผู้สอนในสาขาวิชาช่างนี้ ควรร่วมกันจัดทำรายการวิทยุโทรทัศน์ หรือข้อมูลสารสนเทศเพื่อเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไปให้ทราบถึงบทบาทความสำคัญ ทางด้านอิเล็กทรอนิกส์สื่อสารและโทรคมนาคมในปัจจุบัน

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น กรมอาชีวศึกษาและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ดังนี้

1. ควรปรับปรุงนโยบายในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

2. ควรกำหนดนโยบายในการส่งเสริม สนับสนุนให้ครู-อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป อิเล็กทรอนิกส์สื่อสารและสาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม ได้รับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน ตลอดจนเข้ารับการฝึกงานเพื่อให้ได้รับรู้ นำความรู้ ทักษะ และเทคโนโลยีใหม่ๆ ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบและวิธีการในการทำงานให้ทันสมัยกับยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ควรกำหนดนโยบายในการจัดทำโครงการร่วมมือระหว่างกรมอาชีวศึกษากับภาคเอกชน สถานประกอบการและหน่วยงานภาครัฐบาลที่มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในการจัดฝึกอบรม ครู-อาจารย์ ในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร สาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม ในด้านความรู้ ทักษะ และเทคโนโลยีใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

3. ครู-อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสารและสาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม ควรให้ตระหนักสนใจให้ความสำคัญในการเข้ารับการฝึกอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน ฝึกงานเพื่อจะได้นำความรู้มาพัฒนาให้เกิดประโยชน์แก่นักศึกษาที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

1. ควรทำวิจัยหาแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในระดับภาค

2. ควรทำการวิจัยแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในด้านอื่นๆ เช่น ด้านคุณภาพของสถานศึกษา ด้านความจำเป็นบางประการ ด้านความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การวางแผน ปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงานต่อไป

บรรณานุกรม

กิติ อายัคคตานนท์. 2533. **นักบริหารทันสมัย.** กรุงเทพฯ : บัตเตอร์ฟลาย.

คณะกรรมการจัดทำคู่มือนักศึกษา. 2544. **คู่มือนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น.** ขอนแก่น : ศิริภัณฑ์.

คณะกรรมการจัดทำคู่มือนักศึกษา. 2544. **คู่มือนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น.** ขอนแก่น : พระธรรมขันต์.

จิตรอารี เนตรหิน. 2513. "การศึกษามาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนมัธยมแบบประสมภาคการศึกษา 11." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร.

จรูญ ชูลาภ. 2541. "การพัฒนาอาชีวศึกษาในภาวะวิกฤต." **สรุปผลการสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2541.**

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย. 2532. "การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ดาว สมศรีโหน่ง. 2539. "การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร. 2541. "การศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

นิตยา ธรรมพันธุ์. 2523. "ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

บุญชม ศรีสะอาด. 2535. **การวิจัยเบื้องต้น.** กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.

บุญเทียม เจริญยิ่ง. **แนวทางผลิตคนป้อนตลาดแรงงาน** มติชนรายวัน 30 ตุลาคม 2532. หน้า 8.

ประจวบ ประภาวงศ์. 2516. "การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ปีการศึกษา 2515 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับมัธยมศึกษาสายสามัญ จังหวัดเชียงใหม่." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.

ประสิทธิ์ นิ่มจินดา. 2513. "เหตุผลของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 และ ม.ศ.5 ในภาคใต้เกี่ยวกับการเลือกไม่เลือกเรียนทางครู." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529. **เอกสารประกอบการสอนแนะแนว 515 ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พรเทพ ลี่ทองอิน. 2533. "ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535. "การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญจังหวัดชลบุรี." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ราตรี รุ่งโรจน์ดี. 2514. "การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.

ระเบียบ อรชร. 2537. "มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ลัดดา สุวรรณรัตน์. **แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรม"** ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชา.

ละมัยภรณ์ เพียงไทยสง. 2537. "การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วัชรี ทรัพย์มี. 2523. **การแนะแนวอาชีพ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัชระ ไกรสินธุ์. 2542. เอกสารสรุปผลจำนวนนักศึกษาที่มาสมัครสอบเข้า วิทยาลัยขอนแก่น. งานทะเบียน วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น.

วิทยา ศรีชูเปี่ยม. 2542. เอกสารใบแสดงผลการเรียน. งานทะเบียน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น.

วิจิตร เรืองสวัสดิ์. 2513. "เหตุผลในการเลือกและไม่เลือกอาชีพครูของนักเรียน ม.ศ.3 และ ม.ศ.5 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร.

สนั่น ประจงจิตร. 2515. "การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมและโรงเรียนมัธยมแบบธรรมดาในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยวิชาการประสานมิตร.

สมจิตร อภิชานาพงศ์. 2523. "ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและแสดงตัว-เก็บตัว กับความสนใจในอาชีพของนักเรียน ม.ศ.5 ปีการศึกษา 2533 จังหวัดชุมพร." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

สุมาลี จุลเจิม. 2540. "แรงจูงใจในการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สมพงษ์ อาภาพันธ์. 2519. "การเลือกอาชีพของนักเรียน ม.ศ.3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี. 2540. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8(2540-2544).

อาชีวศึกษา. กรม. 2534. **รายงานการประชุมผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาประจำปี 2534.** กรุงเทพฯ : เอกสารอัดสำเนา.

Holland. S.L. 1953. **"Exploration of a Theore of Vocation Chioce VIA Longitudinal Study Using a Sample of Typical College Students."** Journal of Applied Psychology.

Raynolds. Robert Eugence. 1987. **"Factors Related to College Bound Students" Interest in Teaching as a Career Choice"** Ed. D. Degree.Southern Minors University at Edwardville.

Salters. Charles Robert. 1985. **"The Relationship of Attitude toward Science.** Self-Concept. And Other Variables of Occupational Chioce to the Science Career" Ed. D. Degree. University of Maryland College Park.

Super. Donald E and John O Cntes. 1968. **Appraising Vocational Fitmess** Delhi : Universal Book Stall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก หนังสือราชการ

ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ภาคผนวก ก
หนังสือราชการ

คำสั่งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ /28 /2541
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.สมพร	ไชยะ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.คทา	ชื่นตา	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	ประธานกรรมการ
อาจารย์อัจฉรา	สืบสินธุ์สกุลไชย	กรรมการประจำสาขาวิชา
ดร.มาลัย	จีรวัฒนเกษตร์	กรรมการประจำสาขาวิชา
ผศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการ
ดร.คทา	ชื่นตา	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 18 พฤษภาคม 2541

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)
คณบดี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2541

1. นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น" โดยมี ผศ.ดร.สมพร ไชยะ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.กทา ชื่นตา เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ.2542

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504/ 0063

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

11 มกราคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒนะ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642
โทรสาร 3268506

ที่ ทม 1504/ 0063 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

11 มกราคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒนะ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642
โทรสาร 3268506

8 มค 42

ที่ ทม 1504/ 0083 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

14 มกราคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒนะ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642
โทรสาร 3268506

ที่ ทม 1504/ 0083

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๙ มกราคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน หัวหน้าแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒนะ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642
โทรสาร 3268506

๘ มค ๔๒

ที่ ทม 1504/ 0225

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

19 มกราคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์

ด้วย นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง " แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒนะ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642
โทรสาร 3268506

19 ม.ค. 42

ที่ ทม 1504/ 0368

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

14 มกราคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เค้าโครงวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ด้วย นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2541

ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒนะ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642
โทรสาร. 3268506

ที่ ทม 1504/ 0369

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

27 มกราคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เค้าโครงวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ด้วย นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2541

ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒนะ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642
โทรสาร. 3268506

ที่ ศธ 0907/3026

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.
เลขที่ 2524
วันที่ 16 ก.ย. 2542
เวลา อาชีวศึกษา 11.00

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

3 กันยายน 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ ทม 1504/0363
ลงวันที่ 29 มกราคม 2542

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกข้อความกองวิทยาลัยเทคนิค ลงวันที่ 23 สิงหาคม 2542

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประสงค์ขออนุญาตให้ นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ เก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย เรื่อง "แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น" ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ เก็บข้อมูลจากสถานศึกษาเพื่อประกอบการทำวิจัยเรื่องดังกล่าวแล้ว กรุณาแจ้งให้นักศึกษาทราบและส่งผลการวิจัยให้กรมอาชีวศึกษาทราบด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ สุหร่ายคิมหันต์)
ศึกษานิเทศก์ 8 ทำหน้าที่
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยเทคนิค
โทร. 2822551-2
โทรสาร 2829354

ด่วนมาก บันทึกข้อความ

หน่วยศึกษานิเทศก์ 92
รับที่ 9864
วันที่ 23 มิ.ย. ๔๒
เวลา

ส่วนราชการ กองวิทยาลัยเทคนิค โทร 2822551-2

ที่ วันที่ 13 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา ผ่าน ศน.

เสนอ

ด้วย นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ ข้าราชการครูวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประสงค์จะเก็บข้อมูลเพื่อทำวิจัยเรื่อง "แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น"

กองวิทยาลัยเทคนิคพิจารณาแล้ว เห็นสมควรอนุญาตให้ นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัยในเรื่องดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

1. อนุญาต ให้ นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ เก็บข้อมูลได้
2. ลงนาม ในหนังสือถึงคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 1 ฉบับ ดังแนบ

(นางสุปรียา ลำเจียก)
นักวิชาการศึกษา 7 รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

1. อนุญาต
2. ลงนามแล้ว

(นายสมศักดิ์ สุหร่ายคิมหันต์)
ศึกษานิเทศก์ 8 ทำหน้าที่
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น
รับที่ 2873 93
วันที่ 16 ก.ย. 2542
เวลา 11.00

ที่ ศธ 0907/ 5289

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

31 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาบันทึกข้อความ กองวิทยาลัยเทคนิค ลงวันที่ 23 สิงหาคม 2542
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ ข้าราชการครูวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"กำลังดำเนินการทำวิจัย เรื่อง "แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น" ประสงค์จะเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัยดังกล่าว

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ เก็บข้อมูลได้ดังสำเนาบันทึกข้อความที่แนบมาพร้อมนี้ หากดำเนินการเสร็จแล้วกรุณาส่งคืนผู้วิจัยด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชัย สงวนพงศ์)
นักวิชาการศึกษา 7 รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

เรียน ผู้อำนวยการ
1. เพื่อโปรดทราบ
2. ...

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา
โทร. 2822551-2
โทรสาร 2829354

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง
แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น

ศึกษาโดย

นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

   ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

   ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น

2. แบบสอบถามนี้เป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลการวิจัยเพื่อการศึกษา แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น ขอให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อนำผลที่ได้ไปศึกษาค้นคว้า ผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะเป็นประโยชน์ต่อสถาน ศึกษาของนักศึกษา คำตอบและความคิดเห็นของนักศึกษามีค่ายิ่ง และจะรักษาไว้เป็นความลับ

ตอนที่ 1
แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง [ ] หน้าข้อความหรือกรอกข้อความตามความเป็นจริง

1. สถานภาพ

   [ ] นักศึกษาชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1

2. สถานศึกษา

   [ ] สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น

   [ ] วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

3. สาขาวิชาที่ศึกษา

   [ ] สาขาอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป

   [ ] สาขาอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร

   [ ] สาขาเทคโนโลยีโทรคมนาคม

4. คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

   [ ] ระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ ตั้งแต่ 3.01 – 4.00

   [ ] ระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ ตั้งแต่ 2.50 – 3.00

   [ ] ระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ ตั้งแต่ 2.00 – 2.49

5. ภูมิลำเนาเดิม

   [ ] จังหวัดขอนแก่น

   [ ] อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2
เกี่ยวกับแรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความที่กำหนดให้ต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่านักศึกษามีแรงจูงใจมากน้อยเพียงใด ในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านมีความคิดเห็นตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด เพียงช่องเดียว

มากที่สุด	หมายความว่า	ระดับแรงจูงใจที่เข้าศึกษาต่อมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	ระดับแรงจูงใจที่เข้าศึกษาต่อมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	ระดับแรงจูงใจที่เข้าศึกษาต่อปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	ระดับแรงจูงใจที่เข้าศึกษาต่อน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ระดับแรงจูงใจที่เข้าศึกษาต่อน้อยที่สุด

แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น	**ระดับแรงจูงใจ**				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว					
1. นักศึกษาเคยทำคะแนนได้ดีมาก่อนในระดับ ปวช. สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์					
2. นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป					
3. นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร					

แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. นักศึกษารักและสนใจการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างเทคโนโลยีโทรคมนาคม					
5. การเรียนในวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา					
6. สาขาวิชาช่างนี้เป็นวิชาที่สามารหารายได้ระหว่างเรียน					
7. สถานศึกษานี้อยู่ในพื้นที่ (ภูมิลำเนา) ช่วยให้ประหยัดงบประมาณและได้รับความสะดวก					
8. สถานศึกษาจัดการศึกษาได้มาตรฐาน					

ท่านมีความคิดเห็นอื่น ๆ โปรดระบุ.....

.....

.....

แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า					
1. ความรู้ทางช่างอิเล็กทรอนิกส์ / สื่อสาร / โทรคมนาคมสามารถหางานได้ง่าย					
2. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้ และไม่ต้องลงทุนสูง					
3. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ต้องการสร้างสรรค์แสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ					

แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. นักศึกษาเคยเห็นว่าผู้ประกอบอาชีพช่างอิเล็กทรอนิกส์แล้วมีรายได้ดี					
5. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ					
6. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น					
7. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง					
8. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่ตลาดแรงงาน และประเทศชาติต้องการ					
9. มีตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษาแล้วประสบความสำเร็จ					

ท่านมีความคิดเห็นอื่น ๆ โปรดระบุ.....

.....

.....

แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง					
1. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สุจริต					
2. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่องนับถือ					
3. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล					

แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น	ระดับแรงจูงใจ				
4. สาขาวิชาช่างนี้เป็นอาชีพที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ					
5. เกียรติยศ ชื่อเสียงของสถาบัน					
6. สถานศึกษานี้มีการจัดการเรียนการสอนดี					
7. คณาจารย์ของวิทยาลัยมีชื่อเสียงดีเด่นทางการสอน					
8. สถานศึกษานี้มีเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนทันสมัย					

ท่านมีความคิดเห็นอื่น ๆ โปรดระบุ.....

.....

.....

แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
1. บิดา มารดา แนะนำให้ศึกษาต่อ					
2. พี่ ๆ หรือญาติสนิทแนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้					
3. เพื่อน ๆ แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้					
4. ครู – อาจารย์ แนะนำให้ศึกษาต่อ					
5. นักศึกษารุ่นพี่แนะนำให้ศึกษาต่อสาขาวิชานี้					
6. ผู้แนะนำต้องการให้ศึกษาต่อคือผู้อุปการะด้านการเงิน ที่มิใช่บิดา – มารดา					
7. นักศึกษายึดถือบุคคลที่ประกอบอาชีพนี้เป็นแบบอย่างหรือเป็นบุคคลในอุดมคติ					

แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. สังคมปัจจุบันมุ่งเน้นอาชีพอุตสาหกรรมมากขึ้น					
9. นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้วยตนเอง					

ท่านมีความคิดเห็นอื่น ๆ โปรดระบุ.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ตอบแบบสอบถามอย่างสมบูรณ์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - ชื่อสกุล นางสุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์

วัน เดือน ปีเกิด 13 กันยายน พ.ศ. 2498

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2517 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น
(สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น)

พ.ศ. 2519 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ
(สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ)

พ.ศ. 2526 ปริญญาตรีครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2521-2530 รับราชการที่วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์
ตำแหน่งหัวหน้าแผนกอิเล็กทรอนิกส์, ครูผู้สอน

พ.ศ. 2531-พ.ศ.2540 รับราชการที่วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น
ตำแหน่งครูผู้สอนแผนกอิเล็กทรอนิกส์

พ.ศ.2541-ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งครูผู้สอนประจำแผนกเทคโนโลยี
โทรคมนาคม วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น
กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ